

Associació de Premsa Forana

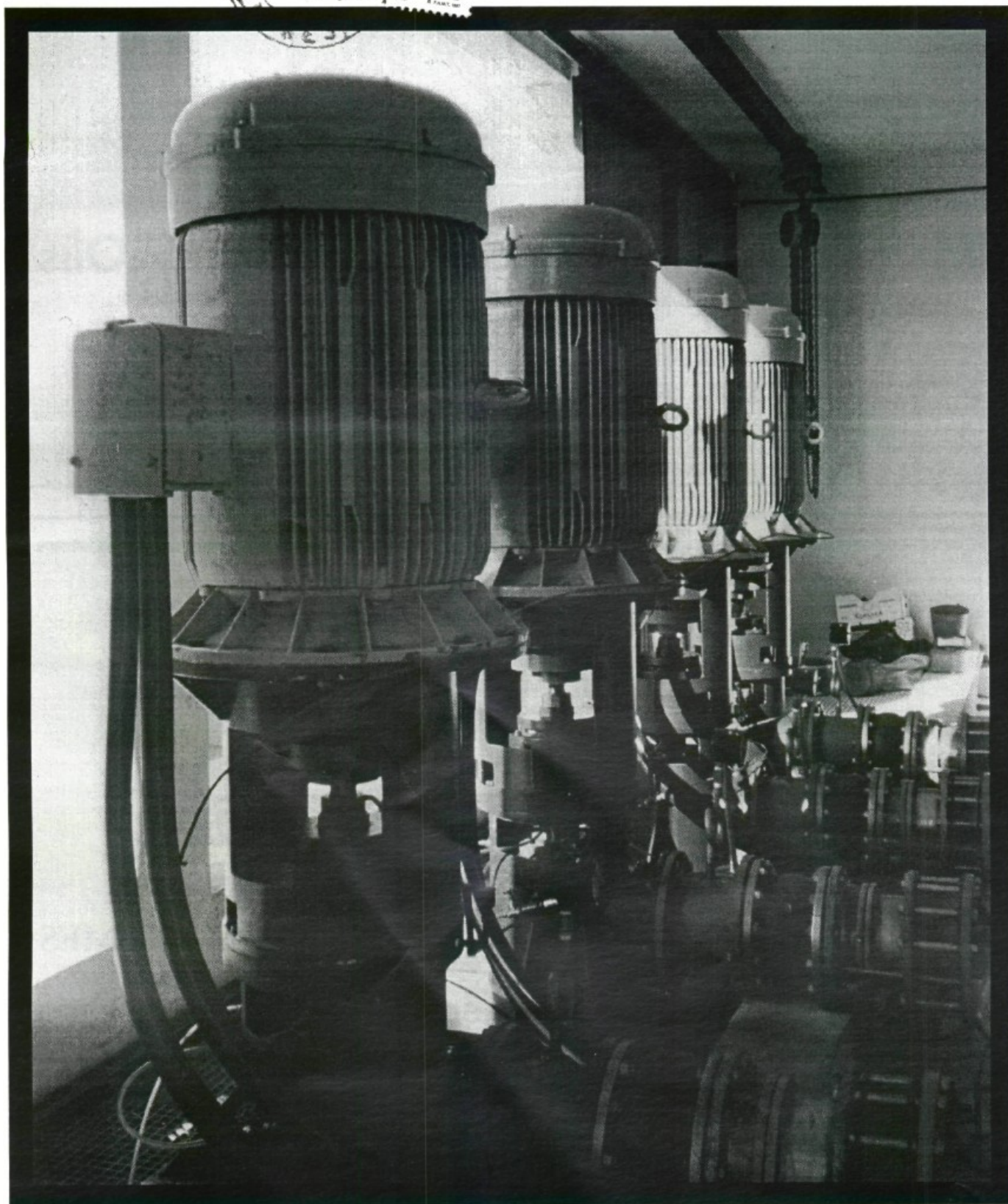
C/ Princesa, 24

07240

- Sant Joan -

EMBRE-OCTUBRE 1997

CONSERVES

Rosselló

Tàperes - Olives - Bacallà - Vinagre - Olis

ROSSELLÓ MALLORCA:

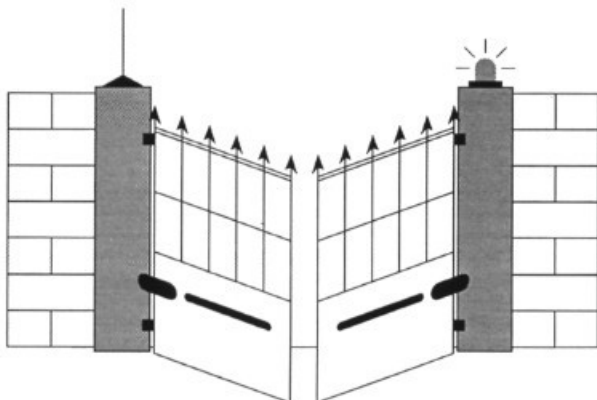
CTRA. DE INÇA A ARTÀ, KM. 9.
07430 LLUBÍ - MALLORCA
TELS. (971) 52 20 29 - 52 22 11
FAX. (971) 52 25 54

ROSSELLÓ SEVILLA:

CTRA. SEVILLA A PUEBLA, KM. 10.
APARTADO DE CORREOS Nº 27
41100 CORIA DEL RIO - SEVILLA
TEL. (95) 477 08 88 • FAX. (95) 477 46 63

M. ALOMAR

FABRICACIÓ I AUTOMATITZACIÓ DE PORTES

PORTES I AUTOMATISMES

BASCULANTS - CORRADERES

ABATIBLES - ENROLLABLES

C/. Creu, 23 - Tel. 52 23 83 - 07430 LLUBÍ (Mallorca)

Edita:
Associació Cultural Udol
Dipòsit legal: PM-1993

Equip de redacció:
Caterina Gelabert i Perelló
Biel Gelabert i Perelló
Esperança Llompарт i Vanrell
Maria Antònia Molinas i Ramis
Xisca Munar i Ferrer
Francesc Perelló i Felani

Portada:
Udol

Fotografia:
Udol
Foto Planas

Publicitat:
Esperança Llompарт i Vanrell
Bernat Coll, 2
Telèfon: 52 25 57

Han col·laborat:
Club d'esplai "Es Turó"
Antoni Contestí Vives
Joan Galma Contestí
Jordi Soler
Jaume Alomar Serra
Magdalena Amengual Binimelis
Jordi Coll

Assessorament lingüístic:
Antoni Contestí Vives
Sílvia Ribas Nicolau

Correspondència:
Revista Udol
Traginers, 51
07430-llubí
Telèfon: 52 23 12
Fax: 52 21 14

Imprimeix:
TIRRENA, S.A.
TEL: 55 52 12
C/ Pintor Joan Gris, nº 2
MANACOR

500 exemplars

Els articles publicats en aquesta revista
sols expressen l'opinió dels seus autors

HUMANITATS I MILITARISME

Una altra vegada, i encara no serà la darrera, s'ha volgut utilitzar l'escola per implantar unes idees i uns valors que no van cap a la formació integral dels alumnes com a persones, sinó cap a la defensa dels interessos dels governants de torn, en aquest cas els del PP.

Dos han estat els temes de la polèmica: el projecte de decret de reforma de les humanitats i la introducció i foment del militarisme a les escoles.

Davant una certa preocupació ocasionada pel baix nivell que aconsegueixen els estudiants en acabar Secundària pel que fa a la formació humanística, apareix la Ministra d'Educació (?) i Cultura (?) que, sense cap pèl a la llengua, presenta aquest nou decret. La Minstra aprofita sempre qualsevol excusa per recular en les millores aconseguides en aquests darrers anys.

La Comissió d'experts consultada en referència a la història ha estat formada per persones molt preparades, catedràtics d'universitat, però que de cap de les maneres representen la pluralitat nacional, cultural i lingüística de l'Estat Espanyol.

El resultat del seu treball, per tant, tampoc ha considerat la realitat plurinacional, plurilingüística i pluricultural de l'Estat.

Si l'Ensenyament també està en mans de les Comunitats Autònomes és perquè s'accepta que els referents culturals de les persones que formen l'Estat no són, ni han de ser, idèntics. El Ministeri ha atemptat contra l'Autonomia de les Comunitats i també contra l'autonomia dels propis ensenyants i dels centres educatius.

Dins l'Estat hi ha persones que se senten molts espanyoles, altres se senten primer de la seva Autonomia i després espanyoles i altres en cap moment se senten espanyoles i aquests sentiments no els esborraran amb cap decret.

El nou decret recupera la cronologia i el plantejament de la memorització de dades i dates augmentant en gran quantitat els continguts conceptuals en detriment de l'investigació, l'anàlisi i la crítica, tants importants en la formació de l'alumnat.

El PP intenta donar una visió unitària de la història, que no contribueix a la comprensió i al respecte entre els diferents pobles i que dificulta el coneixement de la realitat propera i de la Comunitat a la qual es pertany.

És evident que no volem que se silenciïn els esdeveniments viscuts en comú (ja siguin en concòrdia o en enfrontament) però no se'ns ha de negar ni se'ns ha de retallar la nostra història, "la que diuen que no tenim, que la nostra és la d'ells"...

Quan a l'altre tema, el del militarisme, no sabem ben bé si va sortir a la llum per apagar la polèmica de les humanitats o perquè ja les vessava i no podien esperar més. Per ventura se n'han adonat que els joves d'avui menyspreen tots els conceptes semblants a militars, armes, guerres, violència... que cada vegada els joves creuen més en la pau, en el diàleg i en la força de la raó per a resoldre els possibles conflictes... No ho sabem.

Però, som molts els que pensam que els altres partits polítics no consentiran aquests canvis, que els estaments socials i culturals lluitaran per no tornar enrere i que els nostres ensenyants tendran prou esma i prou suport del poble (no volem escriure popular per evitar confusions) per seguir defensant la nostra història, la nostra llengua i la nostra literatura amb les armes de la pau, la no-violència, el diàleg i la força de la raó.

NETEJA ALS RACONS

A la recerca de Castro Lupino

El president de la comissió de Patrimoni del Consell de Mallorca, Damià Pons, i el vicepresident de la mateixa institució, Pere Sampol, visitaren el passat 26 de setembre les feines de restauració que s'estaven duent a terme al poblat talaiòtic d'"Es Racons". Acompanyats en tot moment per la batlessa, Margalida Miquel, i pel cap del PSM-NM, Gabriel Alover, varen poder contemplar les tasques que els operaris de Fodesma estaven realitzant. També hi era present l'arqueòleg del Consell de Mallorca, Gabriel Pons, el qual va informar de la feina realitzada i de les diferents actuacions que durant els darrers anys s'hi havien fet: neteja de la vegetació i de buidat de l'interior dels talaiots. El Consell de Mallorca, pel que pareix, té previst crear una xarxa d'itineraris dels monuments arqueològics més importants de Mallorca. Un itinerari que passarà per diferents municipis de la comarca del Pla, entre ells Llubí. S'editaran unes guies de cada itinerari a les quals s'explicarà la història de cada jaciment. A més a més, se senyalitzaran els diferents elements amb uns cartells informatius, cartells que facilitaran informació del monument en qüestió. Recordem que durant l'estiu del 1994 un grup de joves llubiners s'entretenien participant a un camp de treball, camp de treball que consistí a treure la brutícia de l'indret que ara de nou ha tornat se netejat.

Foto

Planas

Plaça de la Carretera, 7
Tel. 52 21 76 - Llubí

LLUBÍ QUEDÀ FORA DE LA RUTA CICLOTURÍSTICA

El projecte que les conselleries de Foment i Turisme han realitzat sobre una futura ruta de cicloturística, que es pretén crear a la comarca del Pla, obrí la polèmica en els municipis on no governa el PP, ja que l'esmentada ruta només passarà (fruit de la coincidència?) pels municipis governats pel PP, és dir Porreres, Montuïri, Sant Joan, Lloret i Sencelles. Tot i les nombroses crítiques que el Govern va rebre no es modificarà el projecte, i Llubí, governat per UM, tot i el pacte posteleccional que establiren UM i el PP, es quedà fora d'aquesta iniciativa. Aquest projecte ja va ser durament criticat pel PSM, partit que presentà mocions a diferents ajuntaments, algunes de les quals foren aprovades amb el suport dels grups municipals del PP. Els batles de la comarca manifestaren dies després la seva indignació, acusant al Govern de dinamitar la feina que es feia a la Mancomunitat del Pla. Andreu Matas, batle de Sineu, qualificà el projecte de vergonyós i manifestà que aquest fet només era una mostra més del partidisme que practicava el Partit Popular. La batlessa de Llubí, tot i governar amb el suport del PP, també es mostrà crítica amb el projecte del Govern. Segons declaracions efectuades al Diari de Balears, la batlessa manifestà que "s'ha comès un greuge comparatiu molt gran. Això no ha estat producte de la casualitat sinó del partidisme". A més manifestà que la Mancomunitat del Pla havia de prendre cartes en l'assumpte ja que si tenia pes en uns determinats assumptes també els havia de tenir en aquests. Finalment exposà que "si el Govern inverteix 85 milions per la cara en aquests municipis, que a la resta ens donin la part proporcional per arreglar camins rurals". Els batles de Santa Eugènia i d'Algaida també mostraren la seva disconformitat.

FUTUR NOU CENTRE SANITARI

Fa poc l'Ajuntament (VEURE "A LA SALA" D'AQUEST NÚMERO) aprovà subscriure un préstec per adquirir un solar i per la posterior construcció del nou centre de salut. A hores d'ara no s'han iniciat les obres, entre d'altres raons, perquè el Consistori no disposa del solar on es té previst construir-hi el centre. L'Ajuntament va decidir convocar un concurs públic per tal de poder adquirir la parcel·la o parcel·les que s'ajustin als requisits. Segons pareix, un solar molt proper a la zona de la plaça de la Carretera és el que té més probabilitats de resultar escollit. La construcció d'aquest nou equipament sanitari comptarà amb un ajut del Govern balear de 25 milions, ajut que arribarà a través del Pla-10. El Govern balear aportaria cada any, durant un període de deu anys, el que haurà bastret el Consistori; tot i que l'Ajuntament, que haurà hagut de subscriure un préstec, haurà de fer-se càrrec dels interessos que generi l'esmentada operació. El PSM-NM, tot i no oposar-se a la seva construcció, construcció que consideren ben necessària, manifestà en la sessió plenària que es tractà el tema la seva preocupació per l'endeutament que provocaria la sol·licitud d'aquest préstec.

L'AJUNTAMENT APORTA 500 MIL PESSETES AL FMSC

Les dades presentades el passat estiu en el "Dossier de Projectes de 1997 del Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació (FMSC)" ens mostraren com aquest consorci, format per entitats públiques, entre les quals s'hi troba el nostre Ajuntament, compta enguany amb una xifra de més de 122 milions de pessetes; una quantitat que es destina per a cooperar en el finançament de 39 projectes concrets de desenvolupament a 16 països del Tercer Món. La quantitat ha estat repartida entre vint-i-tres organitzacions no governamentals (ONG), les quals es faran càrrec de les gestions que se'n derivin per tal de fer arribar a bon port els projectes aprovats, 39 de 60 presentats. Segons es desprèn d'aquest dossier, el Consistori llubiner aporta mig milió de pessetes, una quantitat una mica superior a la del 1996 (497.027 pessetes). A hores d'ara es desconeix el destí d'aquesta quantitat. El que sembla és que el 0'7 per cent del pressupost del 1998 es destinarà a un projecte de construcció d'una granja porcina a Mèxic, segons una proposta presentada pel PSM.

EL PROJECTE DE CONSTRUCCIÓ DEL POLÍGON PAREIX SER QUE HA QUEDAT PARALITZAT

El president assenyalant l'exfutur polígon

La manca d'enteniment entre els propietaris i els empresaris fan gairebé impossible la construcció de l'àrea de serveis, àrea que un principi estava previst construir-se al final del carrer de la "Desaigua", ben a prop del camp de futbol i de la fàbrica de Conserves Rosselló. L'Associació d'Empresaris no ha pogut arribar, a hores d'ara, a un acord de compravenda amb els actuals propietaris dels solars.

Davant la manca d'acord, els empresaris s'han dirigit a l'Ajuntament per sol·licitar que es faci una requalificació dels terrenys i que es reubiqui el polígon industrial. Per altra part, l'Ajuntament ha demanat als empresaris que facin un estudi de viabilitat i que proposin una nova ubicació per a fer l'àrea de serveis. Segons pareix el nou polígon podria construir-se ben a prop d'on està previst la construcció de la depuradora, és a dir a la zona coneguda com Son Marget.

EL PSM TORNÀ ORGANITZAR LA FESTA DE LES LLANTERNES

De nou el Partit Socialista de Mallorca (PSM) organitzà la festa de les llanternes, festa que comptà amb la participació d'un bon nombre d'al·lots. Fou el dissabte 27 de setembre el dia escollit, i hi participà, animant el recorregut que es féu per dins el poble, tres colles de xeremiers, entre ells Antoni Conestí, col·laborador de Udol, i Marta Riera "de cas Cabo". Després de la volta tots els participants varen ser obsequiats amb llepolies i caramels. Aquesta festa fou implantada per la regidoria de cultura que a la passada legislatura encapçalava Gabriel Alomar "Coves". Iniciada la nova legislatura i veient que l'equip de govern (PP-UM) no seguia amb l'organització d'aquesta festa, el PSM decidí tornar-la a organitzar i denunciar la desídia i la manca de política cultural de l'equip de govern, a més de la poca preocupació que havien mostrat en donar continuïtat a aquesta tradició.

10 ANYS VOLTANT MALLORCA, DEU!

Quina moto o van com a motos?

El passat 28 de setembre els aficionats a les motos pogueren gaudir de la seva anual diada, diada que aquest any complia la seva desena edició. La festa s'inicià el dia anterior; el sopar celebrat al restaurant S'Alqueria de Santa Margalida i l'ambient produït pel renou de les anades i vendudes de les motos fou l'inici de la ja clàssica trobada. El diumenge, de bon matí, es va donar el sus. Com gairebé cada any el dinar va tenir lloc, després d'haver passat per Lloseta, Bunyola i Sóller, a un restaurant del Port de Sóller. Després d'haver omplert la panxa, i després d'haver begut unes copetes de cava, es tornà reprendre la tornada. Passant per Lluc i Pollença s'arribà a Llubí, sense haver de lamentar cap incident ni succès d'importància. Cada participant, previ pagament de la inscripció, rebé una camiseta commemorativa, record que els permetrà rememorar en temps posteriors l'aventura de la desena volta en moto que el passat 28 de setembre passà a la història.

NICOLAU CASAUS INAUGURÀ LA NOVA SEU DE LA PENYA BLAUGRANA DE LLUBÍ

«Sossississ, sssimpatissantss»

Una gran expectació envoltà el dilluns 13 d'octubre la inauguració del nou local de la Penya Blaugrana de Llubí. Molts de simpatitzants, i d'altres que no ho eren però que no es volgueren perdre l'oportunitat de poder veure en persona el vicepresident del FC Barcelona, Nicolau Casaus, assistiren a l'acte que va tenir lloc al local situat ben al damunt del casal de la Tercera Edat. El carismàtic vicepresident blaugrana va ser rebut per una colla de xeremiers, per la junta directiva i els jugadors del futbol base del club, a més d'un nombrós públic que es va congrega pels voltants de la plaça de l'Església. Als exteriors del local el rector, Joan Rosselló, pronuncià una pregària i beneficà després la nova seu. Acte seguit Nicolau Casaus tallà la protocolària cinta i dirigí als presents unes paraules d'agraïment, unes paraules que també féu extensives als directius de la Penya, a qui agrai la seva tasca realitzada des de la fundació de la Penya l'any 1992. Després de la visita de rigor a les noves dependències i de les nombroses fotografies que els assistents es varen voler fer amb el directiu català, se serví un refresc als presents, refresc que serví d'aperitiu al multitudinari sopar que es va fer a Sa Taperera. Més de 80 simpatitzants assistiren a la vetllada, durant el transcurs de la qual es lliuraren a Casaus un bon grapat d'obsequis, entre ells les típiques tàperes, el palo i la cassalla. Miquel Guardiola, president de la Penya, va rebre l'agraïment per part dels seus directius i fou obsequiat amb una placa commemorativa, volent així agrair-li tot el que havia fet pel bé de l'entitat. La inauguració del local va ser el colofó a cinc anys de feina constant i incansable d'aquesta ben participativa Penya Blaugrana de Llubí. Enhorabona!!!

TORNARÀ EL TREN?

Un tranvia anomenat desig

La visita que va fer el 23 d'octubre el conseller de Foment, Joan Verger, a la deplorable estació de Llubí serví per a conèixer que no s'utilitzarà l'antiga estació per a la nova línia que pensa tornar reobrir el Govern balear a finals del 1999. La línia que arribarà fins a Sa Pobla farà necessària, segons els responsables, la construcció d'un nou abaixador ja que l'estat deficient en què es conserven les instal·lacions de l'antiga estació ho desaconsella. Verger visità el poble acompanyat dels directors generals de Transports i d'Obres Públiques, Joan Antoni Ramonell, batle de Montuïri, i Gabriel Le-Senne, a més de la batlessa Margalida Miquel (UM) i els regidors Miquel Munar, Tomàs Campaner, Rafel Alomar (PP) i Gabriel Alomar (PSM). Els responsables municipals proposaren Son Arnau com a lloc d'ubicació, devora la carretera d'Inca. A aquest indret s'hi construirà una andana amb una marquesina i un aparcament per a cotxes. Això provocarà que s'hagi de construir un pont elevat per on passaran els cotxes, ja que la carretera i l'antiga via del tren en aquests moments es creuen. El conseller Verger va informar que la nova línia seguiria pam per pam el vell traçat. Un dels motius, a més del conegut estat de conservació de l'estació, que exposaren els polítics per rebutjar una possible rehabilitació de l'edifici de l'estació fou el fet que es trobava molt allunyada del nucli urbà. Tanta de sort que Son Arnau no hi està allunyat del poble perquè si ens descurdam una mica haurem d'anar a agafar el tren a Inca!.

**"SA
NOS
TRA"**

CAIXA DE BALEARS

VISITA DE VERGER A LES OBRES DEL PASSEIG DEL CEMENTERI

El mateix dia que visità el poble i l'estació, Joan Verger aprofità per comprovar l'estat de les tasques de la construcció del polèmic, a causa de les crítiques realitzades pel PSM (VEURE UDOL ANTERIOR), passeig per a vianants des de l'entrada del poble fins al cementiri municipal. Gabriel Alomar (PSM) va fer saber al conseller de Foment que el passeig resultaria molt perillós i que hauria estat més aconsellable millorar un camí interior ja existent. Alomar es referia al camí de Son Marget i al camí vell d'Inca. Tot i aquesta alternativa possible, Joan Verger explicà a Gabriel Alomar que el projecte era molt necessari per al poble i que, tot i l'existència d'altres alternatives, estava molt satisfet de les obres.

EL DIRECTOR GENERAL D'OBRES PÚBLIQUES AFIRMA QUE ES MILLORARÀ EL TRAM DE LA CARRETERA FINS A INCA

Segons es desprèn d'una notícia apareguda al **Diari de Balears** el passat 28 d'octubre, el Govern balear preveu millorar el tram de la carretera que va des de Llubí fins a Inca. Gabriel Le-Senne, director general d'Obres Públiques, informà que la reforma inclouria l'ampliació del traçat i la seva modificació per eliminar les zones de màxim perill. La reforma pareix que es té previst realitzar a mig termini, però en estar enllestit el projecte s'haurà d'esperar el finançament necessari. Segurament encara passaran uns quants anys per poder veure d'una vegada aquesta necessària i imminent reforma. Recordem que a la sessió plenària del mes de gener el Consistori en ple decidí aprovar per unanimitat, a instàncies del PSM, una proposta que instava el Govern balear a reparar i millorar la carretera que comunica Llubí amb Inca.

ACTIVITATS EXTRAESCOLARS ORGANITZADES PER L'AMPA

Amb l'inici del nou curs escolar l'Associació de Mares i Pares (AMPA) del col·legi públic Duran-Estrany ha tornat posar en marxa les activitats extraescolars. Per aquest any l'oferta és molt diversa i hi podem trobar un curs de tennis i també el taller de teatre que dirigeix Miquel Campaner. Continuant la tasca iniciada l'any anterior, han tornat organitzar el taller de cultura popular, taller que imparteixen l'amo en Nofre Serra i madò Francisca Llompart. Enguany a causa de la demanda s'han hagut de fer dos torns. Un altre curs que compta amb molt d'èxit és el de gimnàstica artística i el de gimnàstica masculina, curs que imparteix l'experimentat Joan Galma, col·laborador d'aquesta revista. Aquest curs s'imparteix, a diferència del de cultura que es fa al local de la Canestreta, a Ca ses Monges. Per al més petits hi ha el taller d'expressió corporal, curs que du a terme, i pel que sembla amb molt d'èxit, na Francesca Bauçà "de can Bisco". Aquesta activitat es realitza dos cops a la setmana, dimarts i dijous, a Ca ses Monges. Cada alumne paga una quota mensual, tot i que aquestes activitats estan subvencionades en part per l'AMPA.

F U S T E R I A
BAUZÀ - PERELLÓ

**Mobles de cuina, mobles a mida,
fusteria en general**

Sa Carretera, 73 • Tel. 52 24 33 • Llubí

TINTORERIA - RENTADURIA

TOT BEN NET

Mercat des Tennis
Juan Crespi, 13
Local 4
Tel. 45 48 98

Los Geranios
Sta. Catalina de Siena
Local 10
Tel. 71 38 74

PALMA DE MALLORCA

L'ECONOMIA I L'URBANISME, TEMES DE DISCUSSIÓ ENTRE LA BATLESSA I EL CAP DE L'OPOSICIÓ

Continuant amb la secció que iniciàrem en el passat Udol, en aquest número us oferirem un altre seguit de declaracions, efectuades per Margalida Miquel (UM) i Gabriel Alomar (PSM-NM) a les planes del **Diari de Balears**, sobre dos afers prou importants: l'economia de les arques municipals i la política urbanística.

El PSM diu que el Consistori es troba en números vermells

De la boca del seu portaveu, Gabriel Alomar, el grup municipal del PSM-NM denuncià a **DdB** el passat 11 d'agost que la situació financiera de l'Ajuntament es trobava en números vermells. Segons Alomar, el Consistori disposava d'un romanent líquid inferior a 2 milions de pessetes, "una aportació que no serà suficient ni tan sols per fer front a les aportacions que s'han de fer per a diferents obres ja que l'Ajuntament ha d'aportar quasi 4 milions als diferents plans del Consell Insular. A més, hi ha altres 750.000 pessetes del conveni de camins rurals amb el Govern balear". Davant tot això Gabriel Alomar qualificà d'alarmant aquesta situació, "una situació que demostra la deixadesa i la manca de programació de l'equip de govern. Un ajuntament ha de preveure les seves

despeses i no es pot embarcar en projectes milionaris que no pot assumir de cap manera. D'on trauran els doblers, de davall una pedra?". El PSM també manifestà que des del 1991 no es tenia un estat de comptes tan greu i que haver de recórrer a préstecs per tirar endavant no era la solució idònia. Finalment, Alomar recordà a la batlessa Margalida Miquel que per al mes de setembre l'Ajuntament ja havia de disposar en propietat del solar on s'hi ha de construir el nou centre sanitari i haver-ne realitzat el projecte ja que sinó se'n perdria la subvenció que la Conselleria de Sanitat del Govern balear havia de concedir.

A l'endemà mateix (12-8-97), Margalida Miquel responia a les crítiques efectuades pel cap de l'oposició Gabriel Alomar. Segons la batlessa, "les arques municipals no es troben en números vermells. No som un municipi ric i per finançar obres importants necessitam recórrer a l'endeutament". Sobre l'afar del nou centre sanitari la batlessa manifestà que "no crec que sigui funcionar amb improvisació anar amb peus de plom per comprar el solar del futur centre sanitari i esperar ofertes dels bancs per fer el pla Mirall".

La política urbanística motiva noves declaracions

A l'edició del 7 d'octubre de nou el PSM-NM tornava a la càrrega contra la gestió, en aquest cas en el camp de l'urbanisme, de la batlessa. El grup municipal nacionalista qualificà de "paraules que s'endú el vent" la política urbanística que practica la batlessa d'UM Margalida Miquel. Segons els nacionalistes no tenen constància oficial que s'hagi iniciat cap

expedient de legalització d'obres en rústica, "tot i la famosa campanya iniciada per la batlessa". Gabriel Alomar manifestà que "sabem que hi ha veïns que s'han adreçat a l'Ajuntament per arreglar aquests problemes però ningú de l'equip de govern no ens ha informat d'aquesta gestió". Afegí finalment que "tot i que s'hi han detectats moltes d'il·legalitats, la majoria es poden ordenar. Per a això, emperò fan falta dues coses: que el propietari vulgui pagar la sanció econòmica que li imposin, i també una voluntat política per part dels responsables municipals, que, això sí, no pareix existir".

"Si és necessari, l'Ajuntament recorrerà a l'enderrocament de les obres que es troben ubicades en sòl rústic que no es pu-

guin legalitzar". Amb aquestes contundents declaracions, Margalida Miquel sortia al pas, a l'edició del **Diari de Balears** del dia 10 d'octubre, a les darreres manifestacions efectuades pel cap de l'oposició, el nacionalista Gabriel Alomar. Segons la batlessa, "hi ha una clara voluntat dels responsables municipals de fer feina en aquest aspecte. Alomar tal volta confon els expedients de legalització d'obres en rústica oberts fins ara amb l'estudi que un tècnic de la casa va realitzar". Margalida Miquel afegí que "aquest estudi

anava encaminat a fer un seguiment de les il·legalitats existents al nostre terme municipal i, d'altra banda, a incloure dins el cadastre les noves construccions que es veuran afectades per l'impost de béns immobles (IBI)". Sobre el fet que a l'Ajuntament s'hi haguessin adreçats alguns veïns la batlessa manifestà que "alguns s'han adreçat a l'Ajuntament per mirar de solucionar-ne els problemes i alguns se n'han anat ben empiats". També expressà que si una construcció no s'ajustava a la normativa el Consistori donava les pautes a seguir per poder legalitzar-la i les pertinents facilitats als veïns per poder-ho fer, però que si aquest darrer fet no era possible no es tendria més remei que procedir a la demolició. El **DdB** també exposava que en aquells moments l'Ajuntament tenia sobre la taula gairebé un centenar d'expedients d'infraccions urbanístiques, tot i que no s'havien iniciat en tots els casos les diligències. A més, la batlessa excusà la lentitud que seguien els tràmits administratius dels expedients explicant que l'aparellador municipal només treballava catorze hores setmanals al poble "ja que també s'ocupa de dos ajuntaments més. Fa el que pot i és una cosa que duu molta de feina". Finalment, la batlessa va indicar que es tenien controlades totes les irregularitats que s'han detectat i que s'anaven col·locant en un gran mapa del terme municipal, un mapa on s'especifica el tipus d'infracció: si s'ha obert expedient, si s'ha de modificar l'IBI que paguen els propietaris d'aquestes construccions...

Francesc Perelló i Felani

BREUS

- El divendres 26 de setembre va tenir lloc, a la sala de sessions de l'Ajuntament, una reunió informativa sobre els **cursets** que enguany torna a organitzar el Consistori llubiner. Alguns professors, presents a la reunió, mostraren alguns dels treballs que tenen previst realitzar. **Tomàs Campaner** va ser l'encarregat, per part de l'Ajuntament, d'explicar als presents tots els detalls i informacions respecte als cursets.

- El naturista Salvador Navarro patí les conseqüències d'una sèrie de **lladregots**. Els lladres entraren a la seva casa, ubicada al carrer de Bernat Coll, la matinada del dia 30 de setembre, visita que va produir la desaparició de **4 milions** de pessetes entre doblers i peces de valor. Segons pareix, els mal factors varen forçar la porta del domicili i després rebentaren la caixa de cabals, d'on s'endugueren joies i doblers.

- Durant la primera quinzena del mes d'octubre s'iniciaren la majoria dels **cursets d'oci i temps lliure**. Els cursos que han tengut més acceptació, pel que fa al nombre d'inscrits, són el de gimnàstica, impartit per Joan Galma, el de brodat, impartit per Maria Ordines, el de punt i confecció, impartit per Catalina Mariano i el de pintura, impartit per enpepiera. El de català, que imparteix Francesc Perelló, membre de l'equip Udol, i el de manualitats en completen l'oferta.

- El dia 9 d'octubre es va estrenar l'obra **Dins un gruix de vellut**, del pobler Alexandre Ballester. L'obra, que fou representada fins al dia 19 del mateix mes, va ser dirigida per Mateu Grau i pel llubiner **Joan Arrom**.

- Els dies 11 i 12 d'octubre les **Diabéticas aceleradas** presentaren davant un nombrós públic la seva obra **Ses matances van fortes**. L'espectacle va tenir una gran acceptació i molts foren els qui s'acostaren a veure aquesta obra. Fins i tot gent de Sineu i sa Pobla, i d'entre d'altres indrets, no volgueren perdre's aquesta original comèdia de sobrassades i colesterol de la família de "Can Pixa".

- El dia 20 d'octubre fou aprofitat pels enamorats, **vigília de les verges**, per cantar alguna cançó a les seves estimades. Algunes colles d'amics no volgueren deixar perdre l'oportunitat de poder tastar algun bunyol i prendre alguna copeta de mistela o moscatell, i és que ja ho diu la saviesa popular: "Fer música per les verges/no trobau que és per demés?/ Ells van pels carrers/ i elles romanen despertes". El pub "6 Caires" oferí bunyols als seus clients, i els forns del poble aprofitaren també aquesta data per a vendre'n.

- El dissabte 25 d'octubre les **entitats culturals i esportives** es reuniren a l'Ajuntament amb la batlessa per acabar d'aclarir alguns detalls sobre la inauguració del local destinat a les associacions del poble (Penya Blaugrana, CDA Llubí, CP

Avance Llubí, Grup Espeleo, Taparers en festa, Banda de cornetes i tambors i Udol).

- Bastants foren els llubiners que el passat 27 d'octubre anaren a veure, tot i els preus, el partit que disputaven el **Mallorca** i el **Real Madrid**. Aquest dia segurament no serà recordat pels llubiners que hi anaren pel resultat (0-0), sinó per la nit de trons, llamps i aigua, amb doble apagada del corren elèctric, que els aficionats del Mallorca i Real Madrid hagueren de patir.

- La vigília de **Tots Sants** (30 i 31 d'octubre) fou aprofitada per una sèrie de desaprensius que es dedicaren a **robar** un bon nombre de **flors** del cementiri municipal.

Pub

6 caïres i 3 roperos

Doctor Fleming, 1 • Tel. 52 25 40 • Llubí

Perruqueria

Tomeu "Titina"

Home i Dona

Plaça des Mercat, 11
Tel. 52 00 47

Sineu
Tancat els dilluns i divendres

PER CORREU ENS ASSABENTAM...

- Del projecte de pressuposts generals de la CAIB per a l'any 1998. La informació, que ens envia el gabinet de mitjans de comunicació de la **Presidència del Govern balear**, conté també els projectes d'inversió del Govern autonòmic a Mallorca i la proposició de llei de **règim especial** per a les illes Balears.

- De la **convocatòria d'una plaça** com a secretari o secretària de l'organització no governamental **PROSUD**, de la qual n'és sòcia la revista Udol. Ens tramet la informació la que fins a la data n'havia estat la seva secretària, na Maria Antònia Cirer.

- De la convocatòria del **I Premi de periodisme "Salvador Galmés"**, organitzat per la Federació Agrícola i Ramadera Balear (FAGB) i patrocinat per la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria del Govern balear i per la Banca March. Es convoquen dos premis de recerca periodística, un sobre qualsevol tema relacionat amb l'agricultura, i un altre amb la ramaderia. La data d'admissió de treballs finalitza el **16 de gener de 1998** i per si algú n'està interessat disposam de les seves bases.

- De la publicació del núm. tres de les notícies del Teatre Principal. Hi destaca la representació de l'obra d'Alexandre Ballester **Dins un gruix de vellut**, de la qual n'és el director el llubiner **Joan Arrom** i Mateu Grau. Es va poder veure del 9 al 19 d'octubre i foren molts els llubiners que anaren a veure-la.

- De la sortida al carrer de l'**InformARCA** núm.10. Amb l'exemplar s'hi adjunta un full en el qual es demana el suport per a la creació del **Museu Marítim de Mallorca** a l'antiga seu de la companyia Transmediterrànea. L'equip de redacció d'Udol al complet signà el full per tal de contribuir a la creació d'aquest necessari museu.

- De la convocatòria de **5 beques** d'investigació sobre necessitats socials que convoca **SA NOSTRA**. La quantia econòmica de cada una de les beques serà d'un milió de pessetes i tindrà una duració d'un any. El cap de comunicació, Miquel Pascual, ens fa arribar la informació.

- De les jornades que es realitzaren a **Can Tàpera** sobre medi ambient els passats 27, 28 i 29 de novembre. **SA NOSTRA** en fou l'entitat organitzadora i hi col.laboraren, entre d'altres, el **GOB** i la **UIB**.

- De la conferència que **Jordi Pujol** va realitzar al Teatre Principal de Palma el 28 d'octubre. El president de l'**OCB**, Antoni Mir, ens fa arribar la nova. També ens informa i ens tramet les bases d'una nova convocatòria dels Premis 31 de desembre.

- De la segona edició de la mostra "**Fotografia de premsa de les Balears. 1995-1996**" que organitza l'ajuntament de Palma. La mostra es durà a terme al **Casal Solleric** entre el 19 de desembre i el 18 de gener.

- De la celebració dels **25 anys** (1972-1997) de la **Germandat de Donants de Sang de Mallorca**. El gabinet de premsa d'aquesta primordial associació ens fa saber aquesta nova i important data. Enhorabona!

- De la publicació del núm. 6 del **Full d'Economia** editat per la Sectorial d'Economia i Hisenda d'**Unió Mallorquina**. Ens tramet la informació Josep de Luis Ferrer, secretari de comunicació de l'esmentat partit.

REGISTRE CIVIL DE LLUBÍ

Llubí, 19 de desembre de 1997

NAIXEMENTS:

Feliu Quetglas Arbona, dia 19 d'octubre de 1997.
Guillem Alomar Cladera, dia 31 d'octubre de 1997.
Margalida Comas Capó, dia 22 de novembre de 1997.
Francesc Xavier Ramon Vives, dia 28 de novembre de 1997.
Aina Gayà Serra, dia 12 de desembre de 1997.

MATRIMONIS:

Jaume Perelló Bennàssar amb Catalina Bergas Barceló, dia 7 de desembre de 1997.
Amancio Murcia Medina amb Catalina Alomar Ramis, dia 13 de desembre 1997.

DEFUNCIONS:

Antoni Sánchez Cubero, 30 d'agost de 1997.
Esperança Perrillo Alomar, dia 28 d'octubre de 1997.
Maria Gelabert Perelló, dia 21 de novembre de 1997.
Antoni Perelló Serra, dia 26 de novembre de 1997.
Antoni Capó Tugores, dia 6 de desembre de 1997.

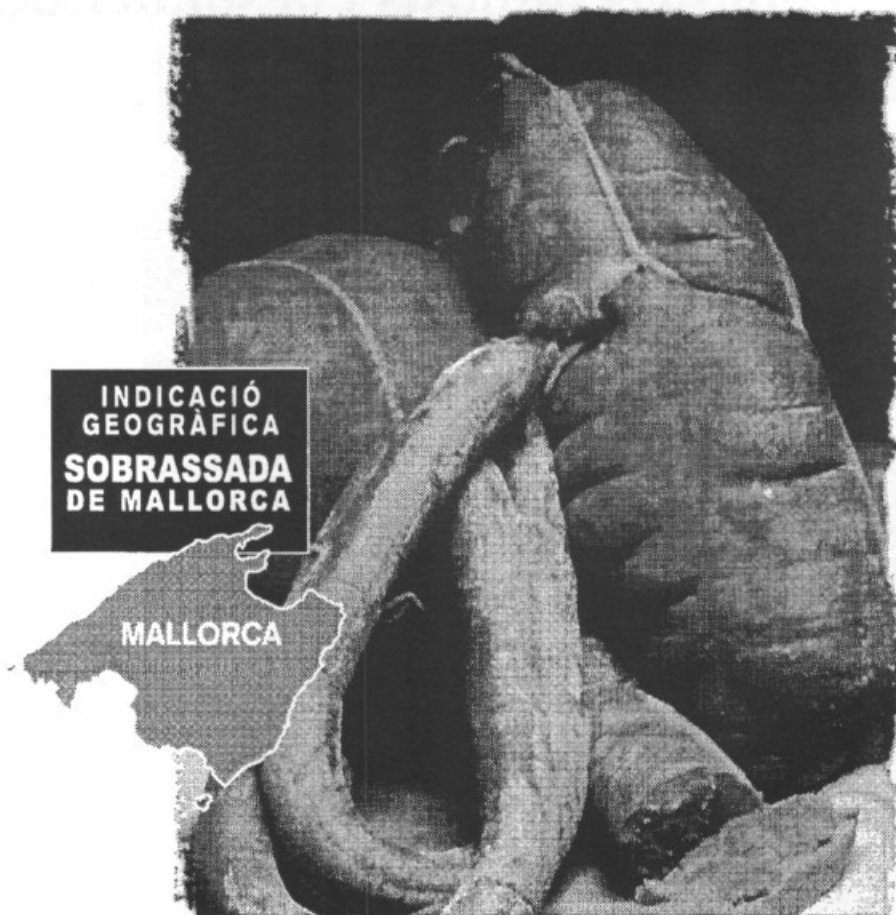
SA TAPERERA

BAR - RESTAURANT

CUINA MALLORQUINA CARN TORRADA

C/ Doctor Fleming, 5 • 07430 Llubí
Tel.: 52 21 95

De la millor tradició, la seva qualitat

Quan un producte arriba a la categoria de signe d'identitat, la feina només és una: mantenir-ne la qualitat.

La **Indicació Geogràfica Protegida/Sobrassada de Mallorca** garanteix l'elaboració d'un producte

amb el control del Consell Regulador, amb matèries primeres d'excel·lent qualitat i total absència de colorants.

Tastau-la. Amb tota garantia.

Producte **Balear**

La Qualitat,
també a l'alimentació

GOVERN BALEAR

Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria

L'augment dels impostos i la sol.licitud de dos préstecs, motius de debat i discussió

A les dues darreres sessions plenàries, on s'hi ha tractat temes bastant importants, s'hi han tornat produir de nou tot un seguit de discussions i debats entre l'equip de govern (PP-UM) i l'oposició (PSM-NM). Amb la següent informació podreu comprovar el motiu d'aquests enfrontaments dialèctics.

Sessió ordinària (25 de setembre)

La sol.licitud d'un préstec per a l'adquisició d'un solar i la construcció del nou centre sanitari municipal fou un dels punts de la sessió ordinària celebrada en el mes de setembre. S'aprovà convocar les entitats bancàries, amb oficina a Llubí, perquè en un termini de deu dies presentassin ofertes per contractar l'operació del préstec. El PSM-NM mostrà la seva preocupació ja que, segons Gabriel Alomar, "la sol.licitud d'aquest préstec farà que el nivell d'endeutament del nostre Ajuntament sigui molt alt, fins gairebé el límit, i això és preocupant". La proposta fou aprovada per l'equip de govern (PP-UM), tot i les quatre abstencions dels regidors del PSM-NM. Acte seguit també s'aprovà, aquest pic per unanimitat, el plec de condicions que han de regir l'adquisició dels terrenys on posteriorment s'hi ha de construir el nou centre sanitari. El Consistori també aprovà remetre al Consell de Mallorca el projecte del camí de Son Sitges d'Alt perquè fos inclòs dins el PAE-97. Així l'esmentat camí es repararà i pavimentarà i l'Ajuntament haurà d'aportar 750 mil pessetes d'uns 5 milions del pressupost total. El PSM es va abstenir, exposant el regidor Antoni Contestí que la seva abstenció era deguda al fet que estava totalment en contra de la pavimentació asfàltica dels camins rurals. Per altra banda, la batlessa, Margalida Miquel (UM), presentà una moció que demanava al Consell de Mallorca que adobàs el tram de carretera que va de Llubí a sa Pobla. Aquesta proposta, aprovada per unanimitat, va rebre les crítiques del PSM-NM perquè "segons informació del CIM, l'execució de l'obra ja estava contemplada i està previst arreglar-la enguany".

Sessió ordinària (30 d'octubre)

Camí de Son Sitges d'Alt

En el transcurs d'aquesta sessió es va acordar designar com a festes locals, per a l'any 1998 la festa de l'Ermita (14 d'abril) i el dia de la Fira (1 de desembre). L'increment en dos punts dels índexs aplicables a l'hora de calcular les contribucions de rústica i urbana va suposar un enfrontament entre l'equip de govern (UM-PP) i el PSM-NM. El portaveu del PP, Tomàs Campaner, exposà que aquesta mesura era necessària per finançar diferents projectes, com ara l'asfaltat de camins rurals o el pla Mirall. El PSM-NM hi votà en contra, argumentant

que aquest augment suposaria una pressió molt forta per al contribuent, perquè suposava un increment de quasi el 30 per cent. Segons l'equip nacionalista, aquesta pujada demostrava una vegada més la mala gestió, tant econòmica com de planificació, duita a terme pel PP-UM. La sol.licitud d'un préstec per pagar l'elaboració dels projectes del pla Mirall tornà ser motiu de discussió. El PSM-NM manifestà la seva indignació perquè l'equip de govern no havia previst aquesta despesa a l'hora de redactar els pressuposts municipals, i recriminà a la batlessa el fet que es recorregués a l'endeutament per manca de liquidesa. A més, el partit nacionalista manifestà que el PP-UM estava duent l'endeutament municipal fins al límit permès. A instàncies del PSM-NM s'aprovà elevar la preocupació del Consistori llubiner al Govern central pels perjudicis que es poden produir en les inversions municipals, com a resultat de les retallades pressupostàries que es contemplen en el pressupost del Ministeri d'Administracions (MAP) prevists per al 1998. Finalment, Gabriel Alomar instà el Consistori a sol.licitar a la Conselleria de Foment l'adecentament i millora de les voravies del carrer de la Carretera "ja que com a conseqüència de l'asfaltat que recentment s'ha fet la via en molts indrets ha quedat més amunt que les voravies, fet que ocasionarà en tota seguretat inundacions a les cases". La proposta fou aprovada amb tots els vots favorables dels regidors.

Francesc Perelló i Felani

**MARGERS I
MANOBRES S.L.**

Avinguda de Son Marget, 11-1a (LLUBÍ)
Oficines: Telèfon - 908 / 53 04 02 (Mòbil) • Telèfon i Fax: 85 70 66

TRANSPORTS I EXCAVACIONS

Construccions

Vicenç Bergas

Carrer Roca Llisa, 67
Tel. 52 21 04

**TALLER
CAN RIERA S.L.**

Taller mecànic

Servei públic de transports amb grua

Carrer de la Carretera, 5
09430 - LLUBÍ

Tel. i Fax: 85 80 87
Mòbil: 908/43 55 50

Ca Na Rectoreta

Perruqueria home i dona

Carrer Traginers, 14 • Tel.: 52 25 76 • Llubí 07430

Carrer Sa Carretera, 49

Tel. 52 21 77

LLUBÍ

Viatges Ciutat S.L.
C.I. BAL 335

RESERVA DE BITLLETS AVIÓ, VAIXELL

RESERVA D'HOTELS, VIATGE DE NOCES

Carretera de Valldemossa, 8 • Tels.: (971) 75 22 21 - 75 06 11 • Fax: (971) 29 30 05 • 07010 Palma de Mallorca

ELECTRO ALOMAR

Muntatges elèctrics • Assessoria Tècnica

Carretera de Valldemossa, 8 • Tel. 20 09 12 • 07010 CIUTAT

... AMB ELL LA GEOLOGIA ÉS MOLT SENZILLA

En Damià Perelló i Fiol, més conegut com en Damià "des Forn", va néixer a Llubí fa 33 anys i ja de molt jove va començar a ser conegut al nostre poble. El summum de la seva "popularitat" arribà just fa uns quants anys amb el conflicte del transvasament de l'aigua del subsòl de Llubí cap a la platja de Palma. Podríem dir, sense fer befa, que les seves aparicions als mitjans de comunicació varien sovintejant més que les dels actuals personatges, com en Julio Iglesias, na Mar Flores o la Duquesa de Alba per posar uns quants exemples, que omplen setmana rere setmana les anomenades revistes del cor.

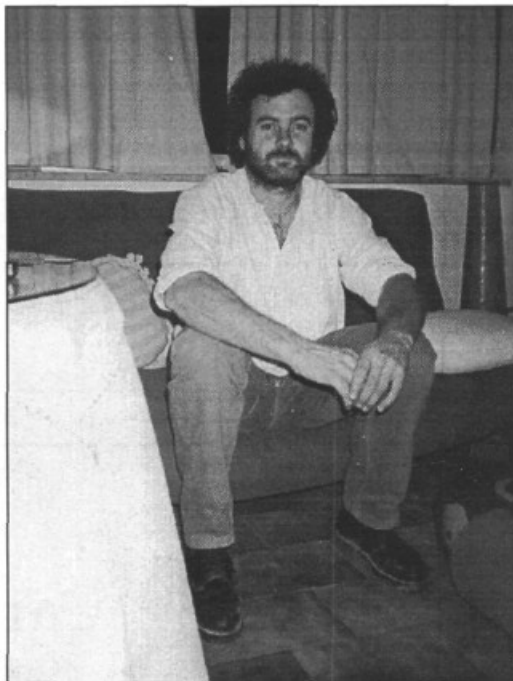
A més dels estudis de Biologia, que va realitzar a la UIB, el nostre personatge és llicenciat en Geologia aplicada, llicenciatura que va aconseguir a la Universitat de Barcelona amb un expedient acadèmic extraordinari, envejable, amb el bon sentit de la paraula, per a qualsevol estudiant. En Damià es va casar amb na Silvia Ribas, una al.lota ciutadana, ben coneguda a Llubí i a la nostra contrada ja que va ésser mestre de l'escola de Sineu, professió que actualment exerceix a l'escola de Maria de la Salut. Fruit d'aquest matrimoni va néixer en Rafel, un nin ben simpàtic i graciós. El que ve a continuació és un resum de les moltes coses que tractarem un servidor i el nostre protagonista d'aquesta agradable i interessant conversa.

- Quins motius et dugueren a anar a estudiar a Barcelona?

Sortir de Mallorca sobretot; havia fet feina de fuster i tenia ganes de sortir. A mi, la Geologia no és la part de les Ciències que més m'agrada ja que m'agrada més la Química.

- Quina diferència hi veus entre la Universitat de Barcelona i la d'aquí?

Jo vaig estudiar un temps a Barcelona i més tard ho vaig fer a la Universitat de les Illes Balears (UIB) i el canvi més gros que veus és en la metodologia; allà era més pràctica i més

Bé, jo som de Ciències, però des del punt de vista pedagògic és una brutalitat ja que s'haurà d'aprendre, l'alumne, uns conceptes que ell no entén i que formen part d'una realitat que no té. S'ha d'ensenyar a partir d'història local i a partir de la realitat que tu has d'anar abstraient. Conèixer el poble, després Mallorca i així progressivament amb la finalitat d'aconseguir un ensenyament constructivista. Per altra banda i pel que fa a l'esperit militar, aquest fet demostra el que són els del PP: "Una, grande y libre".

- Per què creus que el govern del PP dóna tant de suport a l'ensenyament privat?

És la política de privatitzar-ho tot, una política neoliberal capitalista en la qual tot i tothom té un preu. Per tant, la qüestió pública no és competitiva, no dóna doblers i per tant s'ha d'eliminar.

- Com qualificaries l'esperit de la LOGSE?

L'esperit de la LOGSE és molt bo, tot i que no s'ha arribat a aplicar mai. La LOGSE parteix del que és la pedagogia activa, una pedagogia en la qual s'intenta que l'al.lot es desenvolupi com a ciutadà i com a persona amb valors democràtics. Pens que si no s'ha arribat a aplicar és per manca de pressupost.

- Quin paper han de tenir els pares en l'educació dels seus fills?

Un paper responsable.

- És tan fàcil i bona la vida d'un professor d'institut?

Això és el que diu tothom perquè nosaltres feim poques hores lectives, però s'han d'afegir les hores de corregir exàmens, els cursets que realitzam, preparar les classes, etc. Nosaltres no acabam amb la feina mentre que els picapedrers, per exemple, quan acaben repleguen les paletes i fins l'endemà s'obliden de tot.

- La democràcia és el millor sistema de govern?

Possiblement sí; de moment no se si se'n coneix cap de millor, però és millorable. La democràcia és bona si el poble és intel.ligent, en cas contrari no és una veritable democràcia.

- Es poden criticar les sentències judicials?

Els jutges són persones que tenen ideals, per tant són criti-

*"Som de grups alternatius
que no arribaran mai a governar"*

activa, mentre que aquí sols era memoritzar conceptes, sense pràctiques. Allà ensenyaven a treballar allò que estudiaves. A Barcelona, el temps que vaig estudiar, entre el 82 i el 87, hi havia un moviment de reivindicació nacional, que encara perdura. Havia passat el període de vagues continuades de la sortida del franquisme, fet que em demostrà que els catalans eren i són una gent més compromesa.

- Què et pareix la política educativa del PP?

És una política de marxa enrere; la política educativa l'han de dur a terme entesos en la matèria, pedagogs, llicenciats, etc. El que succeeix és que es vol tornar explicar una història d'Espanya que és falsa, amb una llista de reis gots, per posar un exemple, i això no serveix per res.

- I en particular, què n'opines del decret d'Humanitats i que a les escoles s'incentivi "El espíritu militar"?

més

blanca

lavanderia

**Avinguda San Vicenç
Muro**

Tel. i Fax: 86 00 65

cables; allò que la justícia és cega tan sols és en teoria. La justícia actualment es troba molt polititzada. Basta veure el cas de l'expresident Cañellas, cas que ha prescrit. Per què no fou jutjat abans?

- És possible que un mitjà de comunicació posi o llevi un President d'una Comunitat Autònoma o d'Estat?

Ens trobam amb un sistema en el qual la gent no pensa, la gent practica la llei del mínim esforç, es deixa dur i es creu el que li diuen. La gent només llegeix les lletres grosses de les notícies. Així els mitjans de comunicació tenen un pes molt important, basta veure el cas de "El Día del Mundo" que va fer caure el PSOE. Si tens els mitjans de comunicació al teu costat puges i si no no existeixes. És, crec, el grup de pressió més fort.

- Què et pareix millor que a Madrid governi el PP o el PSOE?

Cap dels dos; som de grups alternatius que no arribaran a governar mai. Si n'hagués de triar un em decantaria pel PSOE.

- El pacte dels nacionalistes amb el PSOE i després amb el PP ha aconseguit sensibilitzar aquestes formacions amb el caràcter plurinacional de l'estat, o pel contrari ha espanyolitzat en certa manera els partits nacionalistes?

Senzillament ells són espanyolistes que per governar es venen. Quan anaven amb el PSOE, en Rodríguez-Ibarra no deia res i el PP enviava els seus "dobbermans" a fer de les seves. Ara que governa el PP han llevat n'Aleix Vidal Quadras. Segueixen, però, essent partits espanyolistes que tenen una visió unitària d'Espanya. Pel que fa als partits nacionalistes crec que al País Basc tenen les coses més clares; per altra banda, CIU més que espanyolitzar-se fan un poc la seva feina intentant treure el màxim profit dels pactes pel seu benefici, tot i que sembli que fan de putes. Si això és ètic o no, no és un tema que n'haguí d'opinar.

- Firmaries una Constitució que digués que Espanya és

"La Conselleria de Medi Ambient és necessària, però no fa res"

"Llubí, fa uns 10 milions d'anys era una zona del tipus que hi ha a les illes de Florida i del Carib"

una República Federal?

Hi hauria d'haver més d'un article; en principi aquest m'agrada mentre no sigui el sostre competencial màxim, per a obtenir la independència, tot i que per començar està bé.

- Els alemanys són un perill per a Mallorca?

Tant com els espanyols; han fet de Mallorca un supermercat que tot està en venda, fins i tot nosaltres tenim un preu. Ara que realment més que els alemanys el principal problema són els mallorquins, els que venen o que compren un vaixell al Rei, quan a Mallorca hi ha col·lectius tant necessitats com "Es Refugi" per posar un exemple.

- La immigració com a problema social, és una lacra del segle XX?

Sí; un analista polític va dir que l'Europa del segle que ve no seria l'Europa del benestar, sinó que més aviat seria una Europa emmurallada per evitar l'entrada de no europeus. Realment si aquesta gent ve aquí i sap el que els espera i encara ve, vol dir que allà d'on vénen encara estan molt pitjor. Dins aquest món de libera-

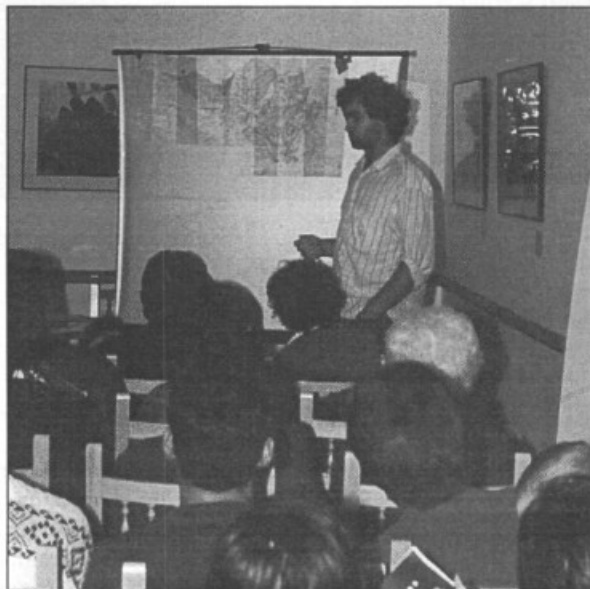
lisme continuat no s'intenta arreglar el problema, nosaltres som rics a costa de la seva pobresa.

- Què és per tu ésser d'esquerres?

Ser d'esquerres és el contrari del liberalisme econòmic. Una societat en la qual tothom tenguí igualtat d'oportunitats i no que els més rics siguin més que els pobres, una societat on els serveis públics siguin molt millors, que amb autobús puguis anar pertot i no necessitis un cotxe, que a la Universitat hi pugui anar tothom, que la diferència entre els qui guanyen molt i els qui guanyen poc no sigui tan gran, etc.

- Què és primer, ésser d'esquerres o nacionalista?

Crec que tot és compatible; som nacionalista i d'esquerres. Si per de casos hagués de triar entre Mallorca independent i de dretes o espanyola d'esquerres, coses que no crec que arribin a passar, amb qualsevol que arribàs ja estaria content.

FERRERIA
BARTOMEU
PERELLÓ

Sa Carretera, 40 - Tel. 52 23 72 - LLUBÍ

TAXI - LLUBÍ

☎ 52 24 61
52 21 30

☎ (908)
MÓBIL 53 36 80

C/. Sta. Margalida, 16

LLUBÍ

- Està passat de moda ésser d'esquerres?

No; ho volen fer creure però no és així. Tornarà un moviment d'esquerres, això és com un pèndol que va i ve i després d'aquest capitalisme acèrrim tornaran noves generacions d'esquerres ja que esquerra vol dir justícia per a tothom. Tots els que queden desencantats de la dreta van a l'esquerra, per tant hi ha d'haver més gent d'esquerra.

- És necessària a Balears una Conselleria de Medi Ambient?

És necessària, sí; n'hi ha una però no fa res. És necessària, no tan sols per ésser-hi sinó també perquè actuï. Ara per ara no serveix per a res; l'única cosa que han fet és gestionar que el Cap de Pinar sigui una residència per a senyorets.

- Si fossis el Conseller de Medi Ambient, quin seria el primer projecte que intentaries aturar i quins posaries en marxa immediatament?

N'hi ha tants que en arribar ho aturaria tot i veuríem el que es pogués reiniciar. Posaria en marxa el sosteniment, ben entès, d'aquesta illa.

- Quin és el desastre ecològic més gros que s'ha fet mai a Mallorca?

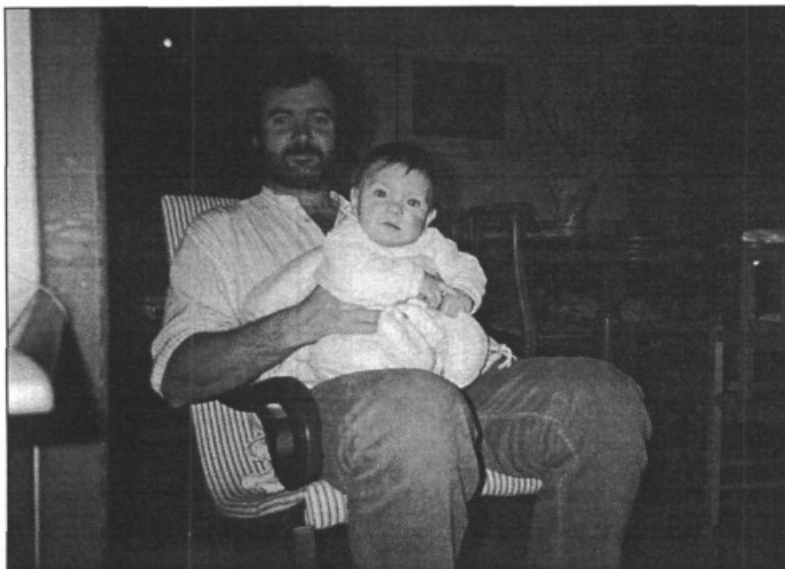
Crec que és el que s'està realitzant ara, fer de Mallorca com una gran ciutat que ompli tot el territori. I un altre és la creació de la Conselleria de Medi Ambient ja que ara la gent és creu que sols pel fet de tenir-la ja estam salvats, i així la gent ha baixat molt la guàrdia.

- Com et pareix possible que a Calvià li donin el premi de ciutat sostenible quan podríem dir que és una ciutat totalment sostinguda?

Com deim aquí, qui té vola i qui no té redola; Calvià té molt de doblers i pot "comprar" premis com aquest o banderes blaves per a les seves platges. Crec que a Calvià li han de donar un premi a la gestió econòmica, i no ecològica, per haver aconseguit passar de ser una ciutat pobra a principis de segle a ser la ciutat més rica d'Europa, a base de carregar-se el medi natural sense tenir escrúpols. Ara, així pareix que està a cobert de les crítiques dels grups ecologistes. Pareix que fa mal criticar la gestió de Calvià, però els ecologistes que ho tenen clar saben quina és la realitat.

- Ens pot fer una definició del que és l'economia sostenible?

És aquella economia que es manté sense haver d'importar gairebé res; a Mallorca, si ara ens aturassin els vaixells o avions no ens podríem mantenir. Per tant, podem dir que no som sostenibles, tot i que Mallorca ho ha estat durant molt de temps. Se sap que no hi havia línies regulars per a importar moltes mercaderies abans del turisme.

- És rendible el reciclatge? És un producte ben venut als ciutadans?

No; tampoc és rendible pagar impostos i els pagam. El reciclatge és una necessitat. La rendibilitat és ara un concepte massa utilitzat dins la societat capitalista en la qual tot ha de ser rendible.

- La Llei d'Espais Naturals vigen és una eina suficient per a la protecció, o feta la llei feta la trampa?

La Llei d'Espais Naturals d'ara es pot resumir en una frase: tot Mallorca queda protegida a excepció que qualcú, amic dels qui governen, vulgui construir res; en aquest cas es desclassifica la seva parcel·la per poder fer el que vulgui. Ara pareix que està bé, però si cada vegada que es demana per fer hotels o urbanitzacions es donen permís sense gairebé condicions no serveix de res. Es pot dir feta la llei feta la trampa.

- Tu que has recorregut una bona part de Mallorca, quin és el lloc més formós per tu?

Darrerament tots els llocs formosos s'estan perdent; m'agradava molt anar per la Serra de Tramuntana, per la tranquil·litat, el tracte amable de la gent, però ara te trobes quatre "xoriços", vestits de Rambo, que fan destrossa, i això fa que els amos de possessió te treguin defora, cosa que em pareix normal, el sastre paga pel teixidor. El fet que ara facin pagar

"Molt senzill. Menjam composts complexes i eliminam molècules senzilles com diòxid de carboni"

● ALUMINIS

● VIDRES

**ALUMINIS
ALOMAR**

Joan Alomar Ramis

Carrer Creu, 23 - Tel. 85 70 91 - 07430 LLUBI (Mallorca)

NOU POU

POLLASTRES, DESFET DE POLLASTRE,
GALLINES, CONILLS, OUS

DISTRIBUIDORS:
GERMANS PERELLÓ, S.A.

C/. CARDENAL CISNEROS, 65 • TEL. 88 10 32 • INCA

per passar no em pareix malament si serveix per conservar l'entorn. Bé, un lloc que encara sigui formós seria algunes àrees del Pla, entre Sant Joan, Montuïri, Sineu i Llubi.

"Si hi ha vida a un altre planeta no té res a veure amb la vida que coneixem aquí?"

- Com explicaries que Llubi era una badia fa 10 milions d'anys?

Molt senzill, anant cap a l'ermita es troben, al marge de terreny de cases que hi ha a dalt de la costa, moltes ostres que sabem que viuen a la costa. També a Son Bernat i Son Jordi es troben restes de copinyes i coralls i eriçons, animals que viuen a la costa. Ara bé, com s'ha pogut fer amb detall la línia de costa? fent estudis de camp de les roques i datant-les. Possiblement falti a fer encara un estudi seriós d'aquesta àrea.

- Quin era l'ecosistema de la zona de Llubi?

N'hi ha hagut més d'un, pot ser el més característic era un ambient de coralls i manglars, que són aquests arbres que arrel·len dins el mar a les zones tropicals, tipus illes de Florida i Carib, per allà on viu en Julio Iglesias i que surt a totes les revistes del cor. Si no hagués canviat pot ser estaríem en la situació de Calvià, no sé si ho hem d'envejar.

- Quin és el fenomen geològic que t'ha impressionat més a Mallorca? I a fora? Quin és el que t'hagués agradat veure?

El que he vist que més m'ha impressionat ha estat una glacera que hi ha al Pirineu aragonès, la Maladeta, la més important de la península. El que més m'agradaria veure són les fosses abissals de les illes Mariannes del Pacífic, a 11.000 metres de profunditat. El problema és que dins la banyera ja tenc por de beure aigua. Pel que fa a Mallorca m'ha agradat veure els esculls de corall fòssils del cap Blanc. Estan fora de l'aigua i són un dels més importants de la Mediterrània, encara que per un que no coneix la geologia no té res d'espectacular.

- Què opines de la clonació d'ésser humans? Creus que aquesta tècnica de clonació pot canviar el sentit de la vida?

De tota manera el sistema de reproducció tradicional té, al meu entendre, més atractiu. De tota manera encara queda molt a investigar des del punt de vista científic, ètic i des del punt de vista de la diversitat humana ja que la clonació és contrària a la diversitat humana que ha fet que l'home pogués adaptar-se a viure a tot el planeta amb condicions diferents.

- L'estudi de l'origen de la vida és una de les teves debilitats, ens pots dir amb quatre paraules el que és la vida científicament?

Segons va dir Erwin Schrödinger, físic i filòsof austríac:

que la vida és un sistema químic que genera contínuament entropia positiva (o sigui desordre molecular); per allunyar-se d'aquest desordre es reorganitza, o sigui, extreu entropia negativa del medi on habita desordenant-lo. Dit en paraules planeres vol dir que nosaltres tenim les molècules molt complexes a base de desordenar les molècules de les quals ens alimentam, o sigui menjam composts complexes i eliminam molècules senzilles com diòxid de carboni. Molt senzill.

- Hi ha vida en qualque altra planeta?

Molts de científics coincideixen amb dir que pot haver-hi vida a altres indrets però coneixem tan poc l'univers que és difícil assegurar-ho. En tot cas si n'hi ha no tendria res a veure amb la vida que coneixem aquí. Podria ser no vida autoconscient ni res de marcians amb trompetes a les orelles, la vida no té per finalitat l'home, en tot cas, ha estat un atzar meravellós, com diu el paleontòleg Stephen Jay Gould.

- Al planeta blau, es pot acabar qualque dia la vida?

Sobretot el que es pot acabar és l'existència de l'espècie humana. Molta de gent associa la desaparició de l'home amb la desaparició de la vida. L'home encara no té capacitat per extingir la vida, pot ser per a extingir-se ell, cosa que no és molt important pel conjunt de la vida com diu Ramon Margalef, i altres espècies, algunes de les quals ja ha extingit.

- L'home és l'animal més perillós de la Terra?

De fet s'hi està convertint a causa que algunes espècies estan en perill d'extinció. Ara, altres espècies han vist amb l'home un creixement paral·lel a ell, per exemple les rates han proliferat amb l'home.

"Molta gent associa la desaparició de l'home amb la desaparició de la vida"

Ja ben entrada la mitjanit, quan l'entrevistat i un servidor parlaven de temes ben interessants i alhora atractius, com la vida i tot el que l'envolta, es va donar per finalitzada aquesta entrevista, una conversa que únicament intenta reflectir la part d'una persona, tal volta la menys coneguda per la gent. Segurament hi haurà gent que trobarà a faltar preguntes sobre l'afer de l'aigua de sa Marineta, però qui no coneix la postura d'en Damià sobre aquest tema? Qui no coneix tot el que ha fet en Damià perquè un recurs escàs com és l'aigua no es converteixi en un recurs el qual tan sols s'hi pugui fer referència en pas-sat? Qui no ho coneix?

Jaume Alomar Serra

CONSTRUCCIONS

DARDER

**Sa Carretera n° 46, 1er
Tel. 52 23 16 • Llubi**

DROGUERIA

CAN PORRET

**DOCTOR FLEMING N° 6
TELÈFON 52 21 92. LLUBÍ**

Llorenç Villalonga

en el centenari del seu naixement

(Palma 1897 - 1980)

VIDA

Llorenç Villalonga (Palma 1897 - 1980), important novel·lista mallorquí, de qui enguany se celebra el centenari del naixement, mostra, dins el seu procés creatiu, uns inicis propers a Anatole France i prest es consolidarà dins una estètica proustiana. El sedueix la troballa de Proust que diu que no hi ha més paradisos que els paradisos perduts. Una activitat periodística, vasta i constant, el fa col·laborar com a articulista a *El Día*, *Baleares*, *El Correo Catalán*, *Destino*, etc. A diverses publicacions immortalitzà el pseudònim Dhey, emprat també per signar algunes novel·les. La seva projecció novel·lística s'inicia amb *Mort de dama*

(1931), on contempla a la llum suau de l'humor o amb pinzellada més agra d'esperpent i sàtira, el procés de decadència de la societat mallorquina. Després, assumeix la direcció literària de *Brisas* (1934-1936), revista il·lustrada que fou decapitada per la Guerra Civil. S'enlluerna transitòriament amb el pensament feixista però, abans d'acabar la guerra, es tanca dins un exili interior del qual només surt després de la Segona Guerra Mundial.

La seva vasta producció abasta quinze novel·les, cinc llibres de relats i cinc volums de teatre. Una obra marcada per la reflexió continuada sobre el procés de decadència de la civilització

occidental. Entre les seves obres més importants cal esmentar: *Bearn* (1956), *L'hereva de donya Obdúlia* (1964), *Desbarats* (1965), la quasi autobiografia *Falses memòries de Salvador Orlan* (1967) i *El misantrop* (1972). Va obtenir alguns premis literaris: el Ciutat de Palma de Novel·la, el Premi Nacional de la Crítica, el Premi Nacional Narcís Oller i el Premi Josep Pla.

Bearn, la seva millor obra, s'ha traduït a moltes llengües i té versions en italià, hongarès, francès, anglès, noruec, alemany, neerlandès, xinès, vietnamita i en alfabet Braille.

Bearn (fragment)

La bellesa és una força tràgica. El paganisme pretén que és l'alegria de la vida. Per a mi representa la tristesa. El Renaixement situava la intensitat del plaer artístic per damunt totes les coses. Quina aberració, amic! Els antics ens han deixat gracioses escultures d'animals, xots innocents, nobles cavalls i vaques pacífiques. En sortir de visitar la fauna que es conserva al Museu Vaticà us senti l'ànima lleugera com després d'un bany

de puresa. Els artistes que crearen tan belles escultures no pretenien treure les coses de lloc ni actuar damunt la nostra sensibilitat d'una manera desmesurada. Ells, sí, foren uns vertaders clàssics. El desassossec i el pecat comencen amb l'entronització de l'humanisme. S'ha dit que l'art tot ho ennobleix, però com més artística, com més delicada sigui la representació de la bellesa femenina, amb més intensitat

parlarà als sentits de l'home. La dona amable i modesta, convenientment vestida, encara que perillosa, pot esser també una nota pura i consoladora. La dona divinitzada, la Venus, constitueix un sacrilegi. Els qui afirmen que l'art és sempre pur són o hipòcrites o retòrics sense sensibilitat. L'art és de vegades una embriaguesa. Les temptacions de sant Antoni, les de Pafnuci, són plenes de bellesa; Lucifer era bellíssim

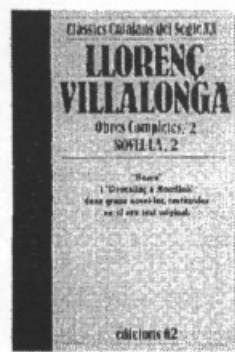

De la Introducció de Mort de dama

"El barri és venerable, noble i silenciós, amb carrers estrets i cases amples, que semblen deshabitades. Entre les volades dels casals, el cel fa vibrar el seu blau lluminós com una llançada. L'herba creix entre les juntes de les pedres, amples com a lloses. Rompen el silenci, de tard en tard, remors de campanes.

Pel barri, no hi passa ningú. "Els veritables habitants d'aquests carrers són els gats", ha dit Santiago Rusiñol. Mallorca és un país privilegiat per als éssers gatescos. El gat exigeix silenci, ordre i netedat, com un filòsof escolàstic: els renous del món no el deixarien meditar. Els gats i els canonges guarden analogies. Així han triat el mateix barri. L'aristocràcia, la burgesia, també anhelan reposar. L'escenari és apropiat. No descriuré una vegada més com és una antiga casa mallorquina; poc més o menys, igual que una lleonesa o catalana. Bells quadres en el quals, de sobte, no es veu què hi ha pintat; cadires de repòs i llits barrocs, amb cortinatges de domàs. Aquests llits tenen molts de matalassos: s'hi dorm molt bé. A l'altre cap de la ciutat, als

afores, pel Terreno, per Gènova, s'hi belluga un món colonial, compost de pintors, turistes i senyores que fumen. Són gents estranyes, que es banyen a l'hivern i viuen d'esquena a la religió. Fabriquen *cocktails* endiablat. Donen balls i tes. El barri antic fingeix ignorar-ho. Sense valor ni desigs per declarar-los batalla, opta per declarar-los inexistents. "Creis, Monsenyor, que el mes que ve serem a França, restablerts en els nostres privilegis?", demanava, per allà el 1792, un vell prelat a un company d'emigració. I replicava l'altre, prenent un pols de rapè: "Monsenyor, no hi veig cap inconvenient." Alguna senyoreta indígena, en els tes quasi litúrgics del casino, demana ja *cocktails* de ginebra i vermut. Dues, al carnaval, s'atrevien a encendre una cigarreta. L'aire està carregat de presagis... Però el barri antic no se n'adona. A les platges estava privat que els homes passassin a la part de les senyores. Les americanes escamotetgen aquesta llei passant elles a la part dels homes. Tal volta qualche mallorquina exaltada les imita. Però el barri antic no se n'adona."

**Consell
de Mallorca**
Cultura i Patrimoni Històric

GENT GRAN... GRAN GENT

Bunyols: de dos en dos

Ja han passat dos anys de la inauguració del Casal de la Tercera Edat i dels inicis d'allò que veim ara com un centre de reunió i divertiment de la gent gran del nostre poble. Són més de 300 socis que gaudeixen del Casal. Després d'haver parlat amb el president, ara farà un any, hem volgut acostar-nos també a la gent gran, gran gent, que dóna vida al carrer de la Creu, número 1, jugant a cartes, ballant... passant-s'ho bé. Hem volgut saber el que fan durant la setmana i què tenen preparat per les festes de Nadal.

Els dimarts i dijous es posen en forma, un poc de gimnàstica sempre ve bé "mens sana in corpore sano". Els dimecres fan un curset de brodat del qual en poguérem veure les mostres no fa gaire a l'exposició que feren el dia de la fira.

No penseu que entre setmana es cansen. Els caps de setmana també els aprofiten bé. Els dissabtes na Francisca Llompart i na Catalina Bauzá van a comprar tot el que necessiten els diumenges pel bar. Elles són les encarregades que tot estigui a punt. Els diumenges obren a les quatre i mitja i ja es posen a fer cafès i xocolates. Comença a arribar gent per fer tertúlia i jugar a cartes. Juguen a escambrit o a siset i així passen un capvespre ben entretingut. A les set i mitja comença el primer torn de ball d'aferrat amb set o vuit colles. Llavors, a les vuit i mitja, hi ha el segon torn amb quinze colles. Sovint algú es queda sense ballar perquè no té parella, els homes s'haurien d'animar un poc més. No ho trobau?

I això és tot. Aquest any han fet moltes altres coses. Per les

Verges i el dia de la fira varen fer més de 40 kg de bunyols per tota la gent del poble. Quina feinada?

També han fet moltes excursions i un viatge a Menorca. La darrera excursió que feren va ser a la Pobla a la fàbrica de man-

*El dia de la fira varen fer
més de 40 kg de bunyols*

tes i matalassos. Fa un parell de setmanes que han fet una torrada amb llangonissa, botifarrons, panxeta i llong, i amb la panxeta ben plena i un poc de vi a ballar s'ha dit.

Les festes de Nadal seran ben divertides. Pensen fer una xocolatada i ball la Nit de Nadal, i la nit de Cap d'Any pensen fer el raïm i el ball tots junts. Segur que riuran molt. Quan arribin els Reis d'Orient els acompanyaran amb una bona carrossa, com han fet des de fa un parell d'anys.

Per l'any nou també en tenen de pensades. Volen fer un cicle de conferències, un viatge a Barcelona... i el mes de gener tenen pensat començar els assatjos per formar un coro (ja n'hi ha més de quaranta d'apuntats). Segur que també es desfressaran el dia de la Rua, no oblideu com anaven de bé de matances, o quan feren la sitja de carbó.

Qui de vosaltres ha pensat més d'una vegada que fer-se gran és avorrit? Que hi anàven d'errats!

Mª Antònia Molinas Ramis
Esperança Llompart Vanrell

Vici

El mes de gener ja tendrem nou coro

SUPER BALEAR, S.L.

N.I.F. B-07564610

SUPERMERCATS DISCOUNT

JAUME SUREDA ESTRANY
D.N.I. 41295317-J
AVDA. JAIME III, 37

OFICINA: TEL. 85 20 50 FAX. 85 20 50
Apt. Correus n° 6

07458 CAN PICAFORT
MALLORCA
Balears

SÍNTESI DE LES VICISSITUDS ENREGISTRADES DURANT 70 ANYS

Tot començà un 15 de maig de l'any 1926, amb l'arribada d'una companyia de teatre ambulant que volia actuar a Llubí. El problema se presentà quan comprovaren que a Llubí no hi havia teatre. No hi havia cap lloc adequat per representar-hi les funcions. La solució fou actuar al corral de la casa del carrer Ample on actualment hi ha el teatre, Casal de Cultura i Centre Sanitari, que era propietat d'en Joan Munar Perelló. Arran de l'arribada d'aquesta companyia a Llubí va néixer la idea de fer un teatre allà on la companyia havia actuat. Joan Munar va proposar a en Damià Cardell ser soci, i així començar la construcció d'un teatre (en el mateix lloc on actuà la companyia). Damià Cardell li digué que estava interessat a col·laborar sempre i quan tenguessin contribucions suficients per aixecar el teatre.

Posaren fil a l'agulla i trobaren els accionistes, els principals accionistes foren Metge "Barxa" i l'apotecari Celestí Alomar els qui col·laboraren i assessoraren la construcció del teatre. L'any 1927 es varen reunir el senyor Joan Munar i Damià Cardell per posar-se d'acord i dur a terme el teatre, ja que tenien totes les accions necessàries. Una vegada fets els tràmits legals es posaren en marxa. L'acabaren el mateix any i fou inaugurat el novembre de 1927. Construir el teatre va costar 43.787'55 pessetes. Els preus d'entrada variaven segons la funció. La de cinema variava segons si eren butaques (30 cèntims), "redondel" (25 cèntims) i general (15 cèntims). L'entrada per la funció de teatre variava segons l'espectacle.

El teatre va tenir èxit a causa de l'ambient de teatre que en aquells moments es vivia a Llubí. Això va fer que la gent començés a fundar companyies de teatre; com per exemple la de Jaume Ferrà Cifre que amb artistes com en "Pujol" o en "Lluçia", entre d'altres, feren bones comèdies. Algunes causaren gran impacte i les hagueren de repetir diverses vegades. Tam-

TEATRO PRINCIPAL

LLUBÍ

DOMINGO 25 ABRIL 1948

Grandiosa función de Comedia a cargo de destacados elementos de esta localidad.

1.º Se pondrá en escena el drama en 4 actos
titulado:

EL HIJO PRODIGO

2.º El sainete cómico titulado:

EL LIMPIACHIMENEAS

Fastuosa decoración expreso para el Drama.

NOTA: Recaudación a beneficio del Seminario.

Entradas numeradas - Precios en taquilla

100 Cols. - 1948

bé fundà una companyia de teatre na Maria Perelló Jaume, que fins i tot representà una sarsuela que es deia "Los Segadores".

L'any 1930 per motius personals en Joan Munar ven la casa, el corral i el teatre a Damià Cardell. El 17 de juny de 1933 mor en Joan Munar. L'any següent, el 34, en Damià Cardell liquida totes les accions del teatre, quedant com a l'únic amo del teatre.

Hi hagué artistes que foren difícils d'oblidar, com els de l'any 1934; n'hi havia un que es feia dir "Profesor Alcalde" i feia jocs de mans. Nens i grans quedaren bocabadats i fou tal l'èxit que l'actuació durà quinze dies seguits. La que també deixà a la gent estorada fou una senyora d'entre 25 i 30 anys que no tenia braços i conduïa un cotxe amb els peus fent propaganda de la seva funció, que consistia a mostrar com pintava, com escrivia, com brodava i com pentinava amb els peus.

Passà gran diversitat de gent pel teatre, des de comedians fins a dramaturgs. Volen saber com era el teatre? Els interiors del teatre eren molt bonics. Hi havia un escenari magnífic i molt gran amb una decoració perfecta, format per una "redondel" en forma de ferradura. Al teatre s'hi entrava per l'esquerra, davant l'escenari hi havia un fossat on es col·locaven els músics, hi havia també un taulell i en els descans la gent prenia un refresc o fumava un cigarret. Quin temps aquells!

Durant la dècada dels anys 30 el teatre fou llogat a dos senyors d'Inca durant 2 anys. El 1939 en Damià Cardell, que tenia un cafè a la plaça, el va vendre per anar a viure a la casa del teatre amb la seva família. L'any 1963, Damià Cardell es posà malalt i no pot seguir amb la seva tasca. Això l'obliga a llogar el teatre i la casa a un empresari de cinemes i teatres de Palma, Rafel Salas. Damià Cardell decideix a l'any 1967 vendre el teatre a en Rafel Salas.

Després de dos anys mor en Damià Cardell (29 de juliol de 1969). En Salas va fer una petita reforma, va posar fusta damunt les rajoles perquè la gent no tengués tant de fred, canvià les butaques i les posà més modernes. En Salas anomenarà encarregat i administrador del cinema a en Joan Munar Munar. Al 1977, a conseqüència del poc públic que assistia a les funcions, Rafel Salas va decidir vendre el teatre a tres socis constructors. Però l'any 1982 l'Ajuntament compra la casa i el teatre amb la finalitat de fer-hi un Centre Sanitari i Cultural i un teatre i això tornà donar vida el teatre.

Xisca Munar i Ferrer

BAR BRISAS

Plaça de Sa Carretera - LLUBÍ

ELS EQUIPS ESPORTIUS ES PRESENTEN

Un planter de primera

drígueu desenvolupen la tasca de delegats.

L'equip cadet, entrenat per Gabriel Perelló, està format pels següents jugadors: Roberto Carlos Porcel Castellanos, Arnau Alomar Ramis, Toni Figuerola Bucklitsch, Joan Antoni Donate Torrens, Víctor Cabra Perelló, Joan Carles Gelabert Perelló, Rafel Munar Bestard, Jaume Tugores Perelló, Tomeu Martí Perelló, Pere J. Bestard Arbona, Miquel Pascual Mut, Rafel Alomar Torrens, Sebastià Cabra Perelló, Adrià Pujades Gómez i Joan Munar Bestard. Exerceix la funció de delegat en Pere Josep Alomar Perelló.

L'actual equip subcampion de Mallorca, el femení, està integrat per les següents jugadores: Margalida Serra Alnebring, Maria Esperança Serra Gelabert, Bàrbara i Maria Rosa Serra Fornés, Catalina

Bauçà Gelabert, Maria J. Ramis Peralta, Vanesa Perrillo Nieto, Apol·lònia Comas Caldés, Joana Catalina Perrillo Cardell, Margalida Llompart Quetglas, Esperança Pascual Martorell, Margalida Crespí Llompart, Magdalena Cladera Guardiola, Neus Quetglas Perelló, Cecília i Cristina Figuerola Bucklitsch, Betty Rodríguez Fiol, Catalina Amengual Caldentey, Maria Alba Barceló Munar i Joana Francisca Martí Mariano. Els seus entrenador és en Pere Campaner i actuen com a delegats en J. Antonio Carretero i en Ricard Rodríguez.

El president d'aquest club continua essent en Miquel Guardiola i en Ricard Rodríguez n'és el coordinador.

Després d'un any sense competir a la categoria de tercera regional, el CDA Llubí tornà a inscriure l'equip després que fos impossible, per manca de jugadors, de continuar mantenint l'equip juvenil. L'entrenador és en Guillem Alomar i el seu delegat en Miquel Llompart. Com a president continua en Jordi Cladera, i aquests són els jugadors que integren el planter: Antoni Ferragut, Miquel Vidal, Miquel Perelló, Antoni Gelabert, Miquel Planas, Antoni Perelló, Pere Sastre, Antoni i Damià Oliver, Antoni Guardiola, Pere, Xesc i Tomeu Torrens, Antonio Porcel, Antoni Tugores, Antoni Florit, Felip Jérez, Biel Perelló, Joan Perelló i Xesc Perelló.

Finalment el Llubí FS, que aquest any tot i l'ascens jugarà de nou a regional, també es presentà. En Damià Perelló, Bernat Ramis, Antoni Guardiola, Llorenç Guardiola, Gabriel Vidal, Miquel Oliver, Pere Joan Ferrer, Joan Gayà, Antoni Cladera i Jordi Fiol. El seu entrenador i també jugador és en Jaume Munar i en Joan Pons exerceix les funcions de delegat.

Fou el dissabte 20 de setembre el dia escollit pels cinc equips de la Penya Blaugrana de Llubí (benjamí futbol-7, aleví futbol-7, infantil futbol-7, cadet i femení), el del CDA Llubí (3ª regional) i del Llubí FS (regional) per dur a terme per segon any consecutiu la presentació de les seves plantilles. La pluja a punt va estar de provocar la suspensió de l'acte però finalment tots els equips pogueren desfil·lar un rere l'altre i saludar el públic que hi va assistir. El planter de l'equip benjamí de la Penya Blaugrana de Llubí, benjamí futbol-7, entrenat per Antoni Gelabert Perrillo, està format pels següents jugadors: Domingo José Fernández Guardiola, Llorenç Amengual Torrens, Jaume Serra Arrom, Andreu Guardiola Mulet, Montserrat Mariano Ramis, Biel Alomar Roig, Guillem Torrens Perelló, Rafel Lluç Cladera Ferragut, Miquel Quetglas Roig, Miquel Guardiola Mulet, Rafel Pascual Martorell i Sebastià Mulet Torrens. El seu delegat és en Jaume Llompart Quetglas.

En canvi, l'equip aleví, també de futbol-7, entrenat per Joan Galma, està compost per Joan Guardiola Perelló, Eduard Galma Serra, Tomeu Alomar Roig, Miquel Florit Planas, Joaquim Capó Martínez, Biel Martí Perelló, Tomeu Ripoll Planas, Miquel Mariano Ramis, Jaume Socías Comas, Miquel Comas Capó, Joan Font Llompart, Àngel David Porcel Font, Ramon Llompart Pol, Martí Cladera Guardiola i Joan Cantallops Borràs. Els seus delegats són en Francesc Alomar Font i en Joan Servera Perelló.

L'equip infantil l'integren Martí Amengual Torrens, Pep Salvà Ramis, Joan Torrens Perelló, Biel Blanco Cladera, Jaume David Llompart Cantallops, Pere Socías Comas, Biel Quetglas Roig i Pere Campaner Amengual. El seu entrenador és en Llorenç Llabrés Oliver, mentre que en Tomeu Campaner i en Ricard Ro-

CONSTRUCCIONS DE PEDRA I MARGERS, S.L.

COPEMA Margers

TREBALLS DE PEDRA EN GENERAL
COL·LOCACIÓ DE BARRES I REIXATS
RESTAURACIÓ DE CASES
CONSTRUCCIÓ EN GENERAL

C/. Sa Carretera, 89
07430 LLUBÍ - Mallorca

Tels.: Jaume 55 22 43
Mòbils 908 53 78 61
907 86 85 42

**FUSTERIA
RAFEL MUNAR**

PORTES, PERSIANES, MOBLES DE CUINA,
ESTANTERIES, TOT EN FUSTA
ESPECIALITAT EN VIDRIERES CORREDERES
HERMÈTIQUES HERRATGES ALEMANYS

Roca Llisa • Tel. 52 21 35 • Llubí

UN EQUIP DE FUTBOL SALA A LA MÀXIMA CATEGORIA

Tomeu Florit, el número 10, tot un internacional

Després de l'excel·lent campanya de l'any passat, i gràcies a la renúncia d'un equip, el Llubí FS creà un nou equip per poder jugar a la màxima categoria del futbol sala balear. Recordem que la majoria de jugadors que realitzaren tan digne temporada continuen jugant a l'equip de regional, excepte el porter Andreu Perelló que ha passat a aquest nou equip que disputa el campionat de Nacional. El seu entrenador i a l'hora també jugador és en Tomeu Florit, que l'any passat entrenava l'equip de regional. El ja ressenyat Andreu Perelló, Joan Moragues, Joan Jaume Florit, Andreu Alcover, Joan Cladera, Antoni Oliver, Montserrat Amengual, Biel Moragues, Jaume Ramis i Alfonso López conformen el planter d'aquest equip, i el seu delegat és n'Andreu Perelló. Esperem que realitzin un bon campionat devora equips tan coneguts com Pretensats Ferriol de Sineu, Bar Gost de Calvià, Montis-sion o Los Almendros de Palma per posar uns exemples. Cal ressaltar que el seu entrenador i jugador, el sineuer Tomeu Florit, ha assistit, en haver estat seleccionat per la selecció espanyola de futbol sala, al Mundial que s'ha disputat a Mèxic. Enhorabona per aquesta gran fita!

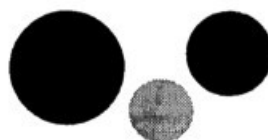
NOU EQUIP DE FUTBOL-7 VETERANS

Per primer cop un equip, el Bar Restaurant Sa Taperera-Portes Basculants Tugores, pogué iniciar una lliga exclusiva per a jugadors veterans. Els components de la plantilla són els següents: Jordi Cladera, Miquel Llompart, Miquel Gelabert, Pere Munar, Gabriel Planas, Llorenç i Damià Llabrés, Pere Planas, Jaume Bauçà, Sebastià Perelló, Pep Tugores, Joan Pinya, Antoni Planas i Joan Ramis. Els dies que disputen els seus partits a Llubí ho fan els dijous i, en canvi, quan els toca jugar a fora camp és l'equip forà el que posa la data de la disputa del matx. Han quedat enquadrats al grup B, de tres grups, i Alcúdia, Llucmajor, Porreres i Palma seran alguns dels indrets que els components d'aquest equip hauran de visitar. Desitjam tota la sort del món a aquest nou equip i enhorabona per la iniciativa!

TALLER MECÀNIC JOAN ALOMAR

Reparacions en general, Venda de
Mobyettes, Vespes, Derbi, Puch,
bicicletes i cotxes.

C/. Mre Perelló, s/n • Tel. 52 22 88 • LLUBÍ

PERELLÓ AUTOESCOLA

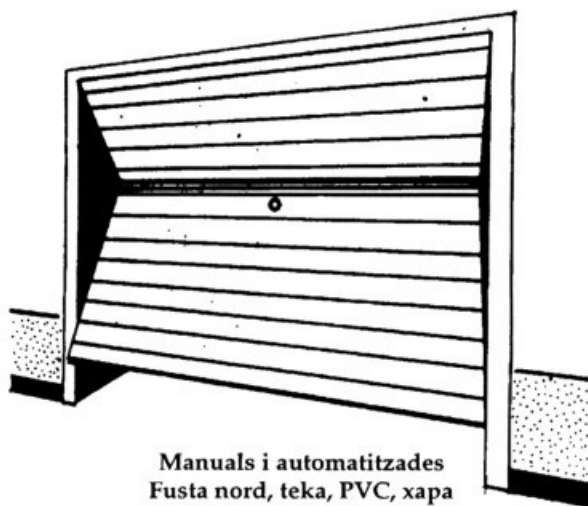
Bisbe Llompart, 111 - Entl^{ra}.
Telèfon: 50 28 64
07300 INCA (MALLORCA)

CLASSES TEÒRIQUES I PRÀCTIQUES PER L'OBTENCIÓ
DEL CARNET DE:

**AUTOBUS ARTICULAT
CAMIÓ
TURISME
MOTOCICLETA
CICLOMOTOR**

PISTES PRÀCTIQUES
Ctra. Palma-Alcúdia
Km. 25 - INCA

PORTES BASCULANTS TUGORES

Manuales i automatitzades
Fusta nord, teka, PVC, xapa

C/. Creu, 114 - Tel. 52 24 14 - Fax 52 21 19 - LLUBÍ

RESULTATS DELS EQUIPS LLUBINERS

Futbol-7 veterans

15 setembre: Palerm Porreres, 7 - Sa Taperera-Portes Tugores, 0
 25 setembre: Sa Taperera-Portes Tugores, 0 - Femenias, 2
 2 octubre: Sa Taperera-Portes Tugores, 1 - Sportworld, 7
 Gol: Llorenç Llabrés (p)
 6 octubre: Aeroport Palma, 5 - Sa Taperera-Portes Tugores, 0
 16 octubre: Sa Taperera-Portes Tugores, 0 - Sporting Palma 3
 20 octubre: El Canario, 8 - Sa Taperera-Portes Tugores, 1
 Gol: Antoni Planas
 30 octubre: Sa Taperera-Portes Tugores, 5 - Mas-Vich, 3
 Gols: Antoni Planas (3), Miquel Gelabert i Llorenç Llabrés.

Futbol sala Nacional

20 setembre: Can Domingo Puigpunyent, 4 - Llubí FS, 7
 Gols: Tomeu Florit (2), Montserrat Amengual (3) i Jaume Ramis (2)
 27 setembre: Llubí FS, 2 - Los Almendros, 2
 Gols: Tomeu Florit i Jaume Ramis
 11 octubre: Monti-sion, 4 - Llubí FS, 1
 Gol: Andreu Alcover
 18 octubre: Llubí FS, 4 - I. Ca Vostra, 2
 Gols: Alfonso López (2), Jaume Ramis i Tomeu Florit
 25 octubre: Llubí FS, 6 - A. Comas Alaró, 8
 Gols: Joan Jaume Florit (2), Tomeu Florit (2), Alfonso López i Jaume Ramis.
 30 octubre: Bar Gost Calvià, 3 - Llubí FS, 2
 Gols: Montserrat Amengual i Jaume Ramis.

3ª regional

21 setembre: Esporles, 4 - CDA Llubí, 0
 28 setembre: CDA Llubí, 0 - E. Sa Vileta, 6
 5 octubre: CDA Llubí, 2 - Campanet, 4
 Gols: Antoni Tugores i Miquel Planas
 12 octubre: E. Sant Marçal, 8 - CDA Llubí, 0
 18 octubre: CDA Llubí, 1 - J. Bunyola, 3
 Gol: Pere Torrens
 25 octubre: Pollença, 4 - CDA Llubí, 1
 Gol: Antoni Ferragut.

Cadets

27 setembre: S.Alfons, 2 - P.Blaugrana de Llubí, 1
 Gol: Martí Amengual
 4 octubre: P.Blaugrana de Llubí, 3 - Son Ferriol, 5
 Gols: Arnau Alomar (2) i Jaume Tugores
 11 octubre: Consell, 9 - P.Blaugrana de Llubí, 0
 18 octubre: P.Blaugrana de Llubí, 5 - Son Cotoner, 1
 Gols: Sebastià Cabra (2), Arnau Alomar i Antoni Figuerola.
 25 octubre: Ramon Llull, 2 - P.Blaugrana de Llubí, 4
 Gols: Víctor Cabra, Arnau Alomar, Antoni Figuerola i Miquel Pascual.

Van Gaal «Coramet» i la quinta de «Ses Comes»

Benjamins futbol-7

4 octubre: P.Blaugrana de Llubí, 0 - Cala d'Or, 4
 11 octubre: Algaida Atlètic, 2 - P.Blaugrana de Llubí, 2
 Gols: Llorenç Amengual i Andreu Guardiola
 18 octubre: P.Blaugrana de Llubí, 2 - Algaida, 4
 Gols: Domingo José Fernández i Jaume Serra.

Femení

11 octubre: P.Blaugrana de Llubí, 10 - BEA Sa Pobla, 0
 Aquest partit fou guanyat clarament per l'equip femení però una suposada alineació indeguda d'una jugadora de l'equip llubiner provocà que el comitè de competició donàs el partit per perdut a l'equip local per 0 a 3 i a més a més se li descomptaren dos punts de la taula classificatòria. Les goleadores d'aquest partit foren Vanesa Perelló (4), Maria Rosa Serra (3), Margalida Llompert (2) i Catalina Amengual.
 18 octubre: Lluçmajor, 0 - P.Blaugrana de Llubí, 7
 Gols: Maria Rosa Serra (3), Vanesa Perelló, Catalina Bauçà, Betty Rodríguez i Bàrbara Serra.
 25 octubre: P.Blaugrana de Llubí, 2 - Marratxí, 3
 Gols: Bàrbara Serra i Catalina Amengual.

Infantils futbol-7

18 octubre: Santa Ponsa, 1 - P.Blaugrana de Llubí, 3
 Gols: Joan Guardiola i Biel Blanco (2)
 25 octubre: P.Blaugrana de Llubí, 7 - Consell, 8
 Gols: Jaume David Llompert (3), Biel Blanco (2), Martí Amengual i Biel Quetglas.

Alevins futbol-7

18 octubre: S'Horta, 2 - P.Blaugrana de Llubí, 1
 Gol: Joaquim Capó
 25 octubre: P.Blaugrana de Llubí, 3 - Felanitx, 3
 Gols: Joaquim Capó (2) i Tomeu Alomar.

Futbol sala Regional

24 octubre: La Gothera, 5 - Llubí FS, 1
 Gol: Antoni Cladera
 31 octubre: Llubí FS, 2 - Santanyí, 0
 Gols: Pere Joan Ferrer i Antoni Cladera.

Petanca 2ª Regional

4 octubre: At. Son Forteza, 8 - CP Avance Llubí, 1
 12 octubre: CP Avance Llubí, 4 - Punta Verde, 5
 19 octubre: Bar Tolo, 8 - CP Avance Llubí, 1
 26 octubre: CP Avance Llubí, 3 - AV Cas Capità, 6

Petanca 3ª Regional

4 octubre: CP Llubí, 4 - Son Goteu, 5
 12 octubre: Cabana, 8 - CP Llubí, 1
 18 octubre: Brasília, 5 - CP Llubí, 4
 26 octubre: CP Llubí, 3 - US Son Forteza, 6

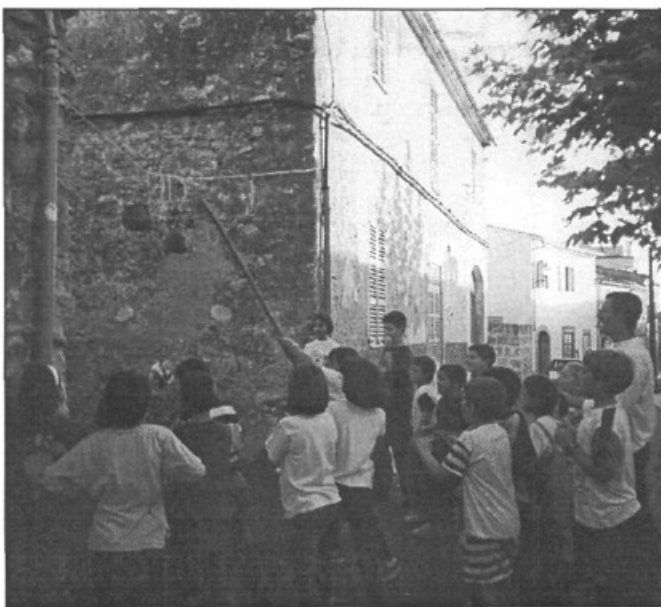
CARTA A NICOLAU CASAUS

Tenia preparades aquestes humils paraules de gratitud cap a la seva persona per a pronunciar-les el passat 13 d'octubre, quan visità el nostre poble. Un inconvenient personal em privà de veure't al meu poble, fet que m'hagués omplert de serenitat, a més d'altres virtuts que amb la teva presència ofereixes i admir. Feta aquesta introducció, anem així doncs, Nicolau, a iniciar la tasca. Gràcies per saber ajudar la causa esportiva, per ser honest, per saber representar l'esport del futbol com una acció noble de lluita, pels teus llargs anys durant els quals ens vas oferint el millor del futbol. Gràcies per ser un xiprer enmig de tanta planura, per la teva immensa joventut, per la teva grandesa, per poder-te admirar. Gràcies per saber estar sempre en el lloc més alt del comentari futbolístic, sense tenir la necessitat, mai, de baixar a la bravegera fàcil, ni a insultants gests. Gràcies per deixar-te escoltar en els principals auditoris. D'aquesta manera tan senzilla i natural, i no menys difícil, d'aparèixer en públic, és com demostres la teva vàlua per a desenvolupar el càrrec. De la mateixa manera que quan eres jove i jugaves al futbol, la teva qualitat era el joc aeri, sens dubte per la teva talla humana i precisió tècnica; ara, de major se-gueixes utilitzant firmament el teu bon cap, des dels llocs més alts, per a demostrar als horitzontals mediocres, sumits en la vulgaritat, que el *joc net* únicament el poden entendre i desenvolupar persones netes, sanes, amb vigor esportiu i, que el futbol és només un ESPORT practicat per persones humanes subjectes precisament a aquesta condició. Així ho entenc, sens dubte perquè així ho transmeteixes. Gràcies, Nicolau, i no em cansaré mai de donar-te-les per la teva lliçó: modèstia en la victòria, serenitat en la derrota, respecte a l'àrbitre i per la teva generositat per a crear relacions humanes, entrenyables i duradores, als esportistes de tots els colors. Finalment i perquè vegis que això és així, vull acomiadar-me amb una cordial abraçada del teu admirador i, tal volta també, del millor aficionat del Real Madrid a Llubí. Gràcies Nicolau!

Joan Galma Contestí

ELS CAPARROTS DONAREN EL SUS!

Garrotada ve, garrotada va, cap olla va quedar

En el passat número ja us remarcàrem que ben aviat tindríeu noves nostres. Aquestes noves començaren a escampar-se pel poble i per l'escola a base de cartells, uns cartells que anunciaven que l'esplai s'iniciava el dia 18 d'octubre. Sí, aquest dia monitors i nins posàrem fil a l'agulla a un nou curs i ja en van... Els monitors volguérem iniciar aquest curs amb una activitat ben divertida: un cercavila amb caparrots per dins el poble, uns caparrots que ens havia cedit l'ajuntament. El punt de partida fou el local de l'esplai i l'arribada, després de passar per tot un seguit de carrers, el passeig del Born, a la meravellosa barriada de Son Ramis. Allà, després de descansar una mica de les anades i vengudes que els tres caparrots ens havien fet fer, realitzàrem un seguit de jocs populars, entre ells les tradicionals joies, a més d'una ben animada i divertida trencadissa d'olles. Després, i per cloure la festa, be- renàrem tots plegats. Cal remarcar l'assistència i col.laboració de nombrosos veïns de l'abans mencionada barriada.

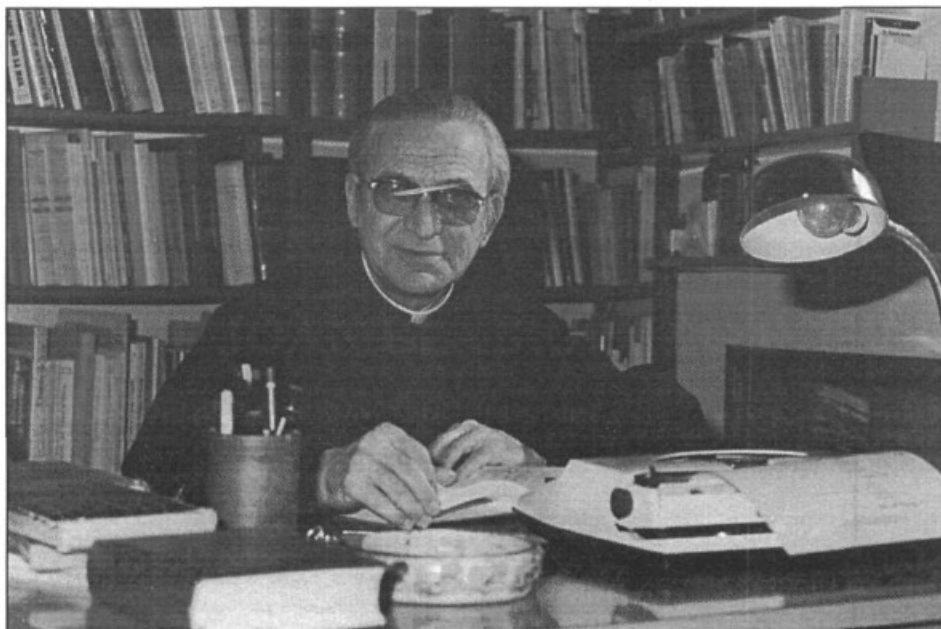
Una setmana després realitzàrem un taller de fang. Tot i la brutor que els nins es posaren al damunt gaudírem d'un bon i entretingut horabaixa. Escuts del Barça, llapissers, tasses, plats, ninots de neu, entre d'altres coses, foren les figures que més abundaren.

Bé, això és el que ha donat de sí el mes d'octubre. Abans d'acomiarar-nos voldríem informar-vos de les noves incorporacions que a l'equip de monitors s'han produït. En Rafel Gelabert de Campanet, na Catalina Perelló i na Maria Contestí s'han incorporat com a nous "reforços". En canvi, en Jaume Alomar, després d'un munt d'anys realitzant una bona tasca com a monitor, s'ha acomiadat de tots nosaltres. Des d'aquí li agraïm tota la seva dedicació. Gràcies i fins aviat! De l'any anterior continuen na Francabel Rodríguez, n'Antònia Perelló, na Magdalena Llompart, en Nadal Alomar, en Xesc Perelló i en Miquel Cladera. A l'Udol núm. 27 ja us donarem cinc cèntims de les activitats que "Es Turó" haurà realitzat.

Monitors del club d'esplai "Es Turó"

PARE JOAN LLABRÉS, T.O.R. (10-1-1919/3-10-1994)

NOTA DE L'EQUIP DE REDACCIÓ: El passat dia 3 d'octubre es va complir el tercer aniversari de la mort del pare Joan Llabrés. Per aquest motiu, l'equip de redacció ha volgut publicar l'escrit que ara tot seguit llegireu, escrit que havia de ser publicat en el número especial que li férem. Per diverses raons l'escrit no va poder publicar-se en el seu moment i ara, després d'haver-lo rescatat del nostre arxiu hem trobat convenient donar-lo a conèixer, precisament per recordar la semblança d'aquest gran erudit que ens deixà un tres d'octubre de fa tres anys.

Joan Llabrés «1919-1994»

SEMBLANÇA

Fa ja mesos que alguns dels amics del Pare Joan germans seus, i meus també, dins l'Ordre Franciscana me demanaren si podia escriure una semblança del nostre estimat Pare Llabrés, per ésser publicada a la revista llubinerà. No vaig poder negar-me a la petició, en veure que aquest era el desig dels companys. Per altra part tampoc podia dir que no, tractant-se del nostre inoblidable germà i amic. Després de refrescar la memòria, a la fi vaig posar fil a l'agulla. Abans de començar, cal dir que aquesta semblança no serà un estudi més o menys extens del Pare Joan, tractam de presentar-lo com a historiadore, artista o investigador -que tot això era i més- ni tampoc

servirà per donar-lo a conèixer com a religiós exemplar i educador, o com un ser humà que es feia estimar i estimava tot-hom.

El que pretenc oferir als lectors d'UDOL és simplement una visió personal d'aquest bon amic, fent reviure dins la meua memòria algunes de les coses que record d'ell, i també dels esdeveniments que compartirem en la nostra vida, distanciada materialment durant molts anys, però sempre en perfecte sintonia. El vaig conèixer de nin, però quan va posar arrels fondes la nostra amistat fou entre els anys 1935 i 1937, a La Porciúncula, quan ell cursava filosofia i jo teologia. Aquesta amistat que jo no me-reixia, però que ell me va brindar sempre desinteressadament, continuaria tota la vida. Compartim molts d'aspectes de la nostra curolla, començarem ja des d'aleshores a treballar junts, ell obrint camí i jo darrera darrera. Més tard ell prendria la volada cap a un alt nivell de cultura i experiència investigadora, fruit d'una intuïció innata per tot el que era noble, bo i bell.

En molts d'aspectes els anys 30 - quan els dos érem joves estudiants- foren anys d'inseguritat personal i convulsions polítiques que acabaren en una guerra llarga entre germans. La guerra durà tres anys i deixà Espanya sembrada de fam, destrucció i sang. Quasi no quedà home jove que no fos cridat al servei militar. Hi hagué de tot i molt: venjances, heroïcitats, traïcions, injustícies i actes de patriotisme i generositat poc vists. A

causa del perill que va córrer Mallorca, quan fou atacada per les forces que desembarcaren a Porto Cristo a mitjan mes d'agost de 1936, s'accelerà la incorporació a files de moltes quintes. En Joan i el seu germà Toni, com també el qui escriu, haguérem de tastar i aprendre el que era la vida de quarter. I passat algun temps, i per camins distints, acabàrem els tres embarcats cap als fronts de combat, a veure de prop el que era la guerra. La tastàrem de bon de veres, sobretot en Toni i en Joan.

Circumstàncies gairebé providencials me feren pensar que en Joan i jo ens trobàvem ben prop un de l'altre per terres de Córdova i Extremadura, ell com ajudant del "Pater" del seu batalló, i jo com a capellà d'un grup d'artilleria rodada. Amb l'ajuda d'alguns soldats mallorquins, vaig aclarir que el fill de l'amo en Tomeu "Cortaneta" de Llubi es trobava per aquelles rodalies, i mitjançant ells també, convinguérem ens veure'ns tal dia, tal hora i a tal lloc. Ni un ni l'altre faltàrem a la cita. L'encontre fou emocionadíssim. Ens fonguérem en una abraçada forta, ben forta. Tot pareixia un somni. Intercanviàrem notícies de la nostra Mallorca i dels nostres companys; compartiren experiències, anècdotes i perills. El meu Diari de campanya, borros i quasi il·legible, escrit a llapis i en llençatge de la "mili", diu així: "Nos abrazamos y hay unos momentos de efusión fraternal". Passaren les hores ràpidament. No crec que tenguéssim res que oferir l'un a l'altre per menjar o beure. El lloc era de gran risc, i les aigües embassades del riu Zújar presentaven més perill que no refrigeri. A més del "rancho" de cada dia, fred o calent, era obligatori prendre tres o

GRUES CA'N RIERA

C/. Carretera, 5
07430 - LLUBI

Tel.: 85 70 87
Mòbil: 908/43 55 50

quatre pastilles de quinina contra la febre palúdica.

La trobada no podia allargar-se molt, puix es feia hora de tornar als nostres respectius campaments. Ens acomiadàrem amb una altra abraçada llarga i tendra, i abans de separar-nos -ho record com si fos avui mateix- ell posà ma a la motxilla, i traient una postal del Col·legi de La Porciúncula amb la imatge de la patrona, me la va donar. Emocionat, la vaig prendre en les meves mans, mentre els dos ens miràvem amb els ulls remulls de llàgrimes.

Recordant tot això, don gràcies a Déu perquè la memòria encara me serveix. Jo puc dir que en aquella tarda ofegosa d'estiu, ja cap a la posta del sol, nosaltres dos, lluny, ben lluny de la nostra "roqueta", de les nostres famílies i dels nostres companys religiosos, ens sentírem més mallorquins, més amics i més franciscans que mai. Teníem prou motiu. Era la vigília -1 d'agost de 1938- de la gran Festa "Vorera de mar" de Nostra Senyora dels Àngels. Coincidència! A Llubí era també el patró del poble: Sant Feliu.

El fet de donar-me la postal de la Porciúncula, fou un gest ple de significat per part del Pare Joan: la seva senzillesa, la seva cordialitat, i sobretot la seva mirada, ho feren tot tan viu i emocionant... L'obsequi era senzill, però amb l'obsequi hi anava també el cor. Al llarg dels anys, ell i jo, hem fruit molt sovint d'aquell moment.

Acabada la guerra i de retorn a La Porciúncula, tots els "nostres" excombatents pujàrem a peu al Santuari de Cura per donar gràcies a Déu i a Nostra Santa Maria "que és salut i benedicció nostra". Tots havíem tornat bons i sans. Seria després que el bon llubiner sofriria una caiguda quasi fatal. Al cap de pocs anys pogué rebre l'ordenació Sacerdotal, malgrat tenir rompudes i gairebé inútils les seves cames, creu que duria durant més de cinquanta anys!

A principis de 1946, i tot i de sobte, vaig rebre jo l'avís de preparar-me per partir als Estats Units de Nord Amèrica, on passaria quaranta-vuit anys. La distància no me féu oblidar del meu bon amic, ni ell tampoc de mi; és el contrari, l'amistat s'enfortí més i més. I d'això don gràcies a Déu. Durant la meua estància als Estats Units, el Pare Joan va anar desplegant una activitat extraordinària i diversa dins i des del Col·legi de La Porciúncula. Jo vaig seguir, pas a pas, aquesta activitat i floreixement. Ell m'enviava les seves publicacions i, sempre que hi pensava, me dedicava el llibre. El moment de redactar aquestes línies, mir a l'estanteria que tenc al meu costat a la cel·la, i, obrint un dels volums de la seva obra "**Els nostres Arts i Oficis d'Antany**", trob aquesta dedicatòria: "a l'entrançable amic i germà P. Jordi Coll, amb qui sempre he llescat el pa de la verdadera amistat".

Així era el Pare Joan, o al menys així el vaig conèixer jo: una persona molt humana, que es delectava més en donar que

en rebre, i que, en el que feia, hi posava el cor. Del Pare Joan repetiré el que molts ja han dit. Era un escritor prolífic particularment en la llengua pròpia de la nostra illa, observador constant de tot el que el món i la naturalesa poden oferir en la seva història, la seva gent i el seu camp. A l'aguait sempre de tot el que significa cultura i art, sabia apreciar el valor de tot el que la terra i la mar guarden dins les seves entranyes, i que ell, pacientment, rescatava, seleccionava i catalogava, per al que un dia seria un gran Museu de la Porciúncula, obra cabdal de la seva vida. Àmfores, espases, utensilis i aparells domèstics de l'antigor: mitjans de transport de segles enrere, documents i monedes de tota classe, valor època i regnat.

Als estudiosos ell ha deixat l'herència d'un treball pacient i valuósíssim que es pot admirar al Museu. I als lectors en general, tota la seva obra literària i científica, dins la qual sobresurt la col·lecció voluminosa d'"**Els nostres Arts i Oficis d'Antany**". I tot això, malgrat el "hàndicap" de la seva coixera, resultat d'una caiguda mentre treballava dalt d'una bastimenta a la cuina del convent. Mesos abans de morir em digué un dia: "Jordi, no fa molt que vaig celebrar les Noces d'Or de la meua coixera". Ho deia no en to de queixa, sinó com una prova que havia sabut superar i valorar des del punt de vista cristià.

A més del que ja hem recordat de la vida del Pare Joan, seria imperdonable no fer constar la seva contribució a la marxa del seminari de la Porciúncula.

Amb prudència i amor, encoretjà i encaminà molts nins i joves pel camí de la vida religiosa i franciscana. La manera encertada, bondadosa i sacrificada amb què va omplir la seva missió de Director Espiritual, ha deixat un envejable record. Dins una de les sales de Museu hi ha la fotografia d'ell. Mirant-la, descobreix el seu somriure que convida a encetar conversa o escoltar una d'aquelles expressions de la nostra pagesia amb les quals ells, de tant en tant, enriqueix el seu parlar i entretenia els qui l'escoltaven.

Pare Joan: me demanaren que escrigués una semblança vostra. Ho he intentat, però la meua ploma rovellada -bé ho reconec- amb tants d'anys de viure fora, no dóna per a més. Ho he fet per complir un deure que tenia amb els germans que de debò us admiren i recorden.

Me vull acomiadar, amic del cor, i ho faig tornant al Museu. Sens cansar-me, mir i contempl la vostra faç fins adonar-me del trist fet d'haver-nos deixat per anar a un lloc millor, ben merescut.

Bon germà i amic feel, fill de Llubí i bon franciscà, en heu deixat, però el vostre record perdurarà. Adéu siau, amic de tots i també meu. Adéu siau.

Pare Jordi Coll

FORN

Especialitat en: tartes de boda, comunions, batlaments... ensaimades i gran assortiment en pastisseria

Creu, 48 · Tel. 52 20 66/67 — Llubí

- Productes químics
- Accesoris sanitaris
- Consumibles de paper
- Equipament institucional

Detergents ús industrials

Tel. - Fax. 85 70 70

“NOLTROS ESTIMAM MALLORCA I PER AIXÒ CANTAM CANÇONS...”

El títol que encapçala aquest escrit és extret d'una cançó del conegut Gabriel Oliver, més conegut com a Biel "Majoral". Aquestes paraules ben bé les podríem atribuir a dos membres de l'Associació de la Tercera Edat del nostre poble, madò **Francisca Llompert** i l'amo en **Nofre Serra**. Desinteressadament ensenyen durant el present curs escolar a un bon grapat d'al.lots, d'edats compreses entre els quatre i set anys, tot un seguit d'antics costums, que van des de les cançons, rondalles o contes, fins a la realització de nusos o ximbombes. La idea, que ja es posà en pràctica durant el passat curs escolar, partí de la mateixa Tercera Edat, associació que es posà en contacte amb l'AMPA del col·legi Duran-Estrany per a veure si es podia organitzar una activitat d'aquest tipus. L'AMPA ho trobà molt positiu i decidí dur-ho a terme. L'activitat resultà ser molt positiva, fins al punt que de fer-se les diferents activitats cada quinze dies es varen passar a fer setmanalment. L'horari també fou ampliat i va passar de ser d'una hora a ser d'una hora i mitja. Per altra part, l'autèntic impulsor fou l'amo en Nofre Serra, que preocupat per la pèrdua d'aquestes costums, decidí proposar al president de l'Associació de la Tercera Edat que s'arribàs a un acord amb l'AMPA i així ell podria ensenyar, amb l'ajut i col·laboració de madò Francisca Llompert, tot un seguit de cançons, gloses i jocs populars que encara recordava de la seva joventut. Sens dubte és una tasca molt positiva i interessant la que varen dur i duen encara enguany a terme. Els al.lots han gaudit i gaudeixen, cosa que ha fet que enguany s'hagin hagut de fer dos grups. A estones, segons ens ha contat madò Francisca, quedaven esglaiats amb alguna cançó que els cantaven. Amb aquesta, que ara tot seguit podreu llegir, es pegaven tocs pel cap: *"Es dia que em vaig casar,/ vaig fer enciam de llagosts/ i*

quan les vaig trempar,/ botant fugiren tots". Els dos membres de la Tercera Edat els ensenyaren i aquest any també ho fan cançons de matances, de ximbomba, algun fragment de la cançó de la vida del carboner, com es fa una ximbomba, jocs populars, com fer nusos i també els contaren i conten tot un seguit de rondalles i contes. La cloenda d'aquesta activitat, la del passat curs, va tenir lloc el passat 22 de juny al Casal de Cultura, on poguérem gaudir, els qui assistírem, d'un autèntic i variat recital del que aquests dos padrins ensenyaren d'una manera totalment altruïsta als nostres infants. No és d'estranyar, doncs, que aquest any l'AMPA continuï aquesta important tasca de recuperació d'antics costums. Tal volta per aquest curs, ja iniciat, l'Associació de la Tercera Edat podrà ensenyar als al.lots del col·legi Duran-Estrany com es cordava una cadira, com es feien els canyissos per a les figues i com

es realitzaven determinades tasques d'oficis avui pràcticament desapareguts. Des de la revista UDOL encoratjam l'AMPA perquè continuï donant el seu suport a activitats com aquestes que sense l'ajut i col·laboració dels nostres padrins, autèntics mestres de la nostra malmenada i oblidada cultura, no seria possible. Hem de ser conscients que ells són els nostres mestres i no ho han après dels llibres, sinó que ho han après collint figues davall una figuera, collint tàperes amb un bon sol o espolsant ametles. Ells reviuem i ens fan reviure un temps d'antany i ancestral. Ells, els nostres padrins. Gràcies.

Francesc Perelló i Felani

Construccions de pedra en general
SERRA - CLADERA

Telèfons: 52 22 94 - 52 20 10 - Llubí

GERTRUDIS O LA VENUS DE L'ESPILL

La Lluna de la vestidora s'omplí de la imatge de Gertrudis que, dreta davant aquell moble modernista, s'anava despullant amb una parsimònia decadent esgotant cada gest amb certa absència estudiada. Es despullava amb afectació apresada al cinema. Descuradament ara es despenia del fulard groc llimona, rèptil immòbil al seus peus; ara, creuant els braços sobre la sina es deslliurava d'aquell jersei negre, desmesuradament gros pel seu cos menut. Es quedà nua de cintura en amunt i es mirà novament dins la lluna, que començava ja a picar-se pels cornalons.

Ella, en mirar-se, feu una ganyota a la Gertrudis de mercuri que li respongué des de l'altra banda amb un somriure mofeta.

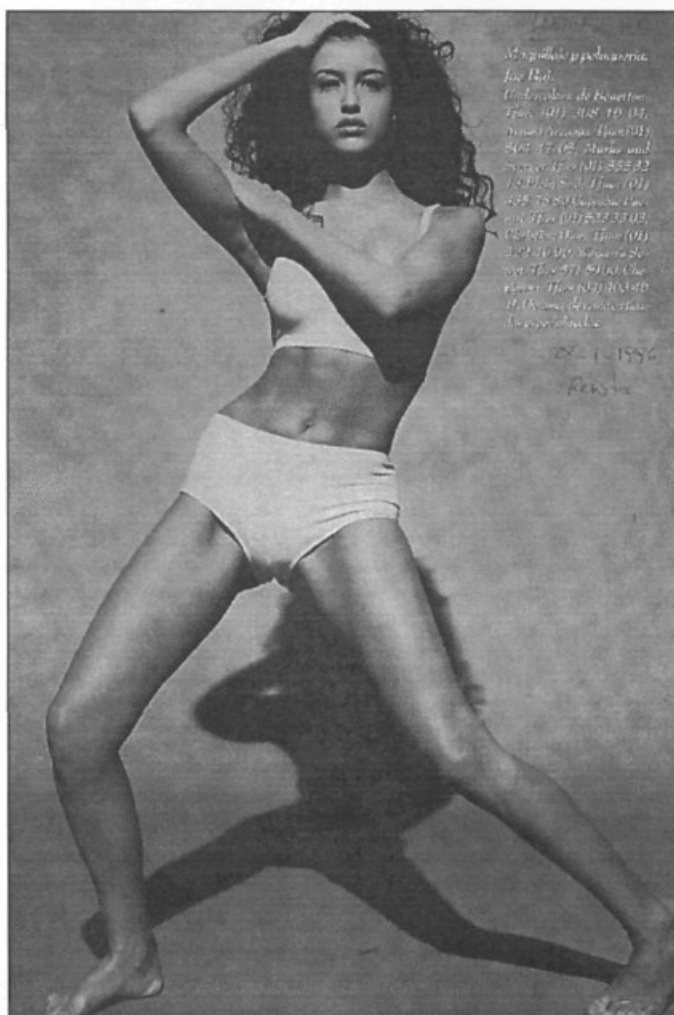
Gertrudis estava a punt de creuar la ratlla fina que separa la urgència i la cremor de viure de la realitat, fins ara imposada per ordres, costums i capricis que no eren els seus. Començava a entrar de puntes dins els regnes cotonats, encara, de la joventut. Estudiava filologia catalana a la UIB, però, més que la filologia l'atreia, sobretot els caps de setmana, la vida, que li feia l'ullet a cada cantonada. Cada battec del seu cos de femella portava una munió d'anhels incontrolables que li feien tenir uns ullons somniadors i una expressió de pasta de pessic. Era tard, o era prest segons es vulgui veure; havien tocat les sis de la matinada al vell rellotge de l'església i, en rodar clau per entrar a ca seva, dos gats s'havien fet fonadissos miolant carrer avall.

La Gertrudis de mercuri, mentre es palpava negligentment els pits encara turgents i afuats, abans d'embodir-se dins aquell pijama d'home, massa balder, intentava posar en ordre dins el seu magí el caramull de sensacions, sentiments, músiques, paraules, mitges paraules sobretot i mitjos somriures i jocs de mirades i ganes de vomitar i l'habitació que sembla que es posi a donar voltes.

Aquell vespre Gertrudis i amigues i amics, quasi bé havien passat tota la vetllada al pub del poble; hi havien entrat devers les dotze, després de veure la pel·lícula de la tele.

A punt de mitjanit, el pub és el centre neuràlgic del Món. Allí es reuneix la fauna més exòtica de la contrada. Els aprendents de "Don Juan" assagen al pub les filigranes verbals i estratègiques per engatusar la cànida "Doña Inés" de torn. Altres grups hi tenen allí el centre d'operacions per planificar les llargues nits dels caps de setmana. Uns altres, posen en comú, encara que sigui amb rialles forçades, tot el món de tedi de la vida amb frases copiades a Cioran. Un grupet mata l'estona fent anar les cartes de poker o ramiro.

La majoria, però, acotxats pels mils de decibelis que reboten per les parets blanques del bar i esperonats pels gins-tònics,

cerveses i pomades que corren a dojo; una vegada aconseguit l'estat mental i verbal adient, s'engresquen amb les converses més sucoses de la seva vida. Converses que generalment i sense adonar-se'n adquireixen un to o una alçada filosòfica i transcendent que sorprenen per la seva fluïdesa fins i tot als propis disertants noctambuls, que en el món real són més bé més pragmàtics.

Aquestes converses quan són entre home i dona, malgrat l'ingredient floreal, solen derivar en discussions teòriques sobre la bondat o no de l'amor i la parella, de les ànsies poderoses de llibertat total i independència fins a límits insospitats. Però, adesiara el petit i cec déu Cupidus s'anima a disparar els seus dards amorosos aprofitant la calitja que s'estén dins el pub com una teranyina trunyellada de fum i vapor etílic barrejat amb engrunes d'ànimes i ganes de viure que s'enganxen per tots els racons del pub i dels cervells.

Na Gertrudis s'ha trobat bé aquesta nit al pub i mentre intenta destriar la palla del gra es colga sense pensar en l'agura que tindrà quan la cridin al cap d'unes poques hores a dinar.

Del llit estant, abans de caure dins els braços de Morfeu, na Gertrudis pareix que sent com una rampeta que li recorre l'espina i que ella no pot precisar ben bé el que és, però nota com una lleugera dolçor li segella les parpelles farcides de somnis.

Jordi Soler

Bar Cafeteria

Plaça de l'Església, 7
Tel. 85 70 78
07430 LLUBÍ

De JOSEP PLA (1897/1981)

crec que la realitat és infinitament superior a tota la imaginació de l'home".

Si Pla és periodista perquè descriu els fets, ho és també per l'actitud que adopta davant dels fets, i que es pot resumir en dos trets que són indispensables per a l'exercici d'aquesta professió: la curiositat i l'excepticisme. Joan Teixidor, que el coneixia bé, el recorda com "un home àvid de paisatges i de ciutats, que anava pel món amb una curiositat sempre a punt". I, al costat de la curiositat, el distanciament crític, la ironia permanent, el relativisme com a cuirassa contra els fanatismes, els apassionaments i tot allò que pot condicionar la necessària objectivitat de l'informador.

Aquest periodista pretesament precari que deia que no es veia capaç d'escriure llibres, serà l'autor de les obres més vastes de la literatura del seu país: quaranta i tants volums, amb més de 30000 pàgines. Arribarà a ser un gran escriptor sense deixar de fer mai el seu ofici i podrà afirmar per pròpia experiència que "si es fa com cal, el periodisme és literatura".

Al diari El País del dia 27 d'abril de 1984 hi apareixia un article signat per Narcís-Jordi Aragó, titulat "El món en forma d'articles". En ell, senzillament i de manera resumida, s'hi reflecteix d'una forma prou explícita la figura literària del nostre Josep Pla, per això m'he pres la llibertat de transcriure'n alguns fragments.

"Pla no s'oblida mai de la seva condició de bola de fang. Per això és excèptic, o irònic, i no s'aparta de la relativitat com a sistema de judici. Pla no sol parlar de la veritat, i aquest mot és poc freqüent en el seu lèxic. Què és la veritat? Ell s'espana davant dels que creuen posseir-la." a "Notes per a una introducció a l'estudi de Josep Pla" de Joan Fuster.

contestí

No podem deixar passar el poc temps que li resta a l'any 1997 sense dedicar una Pàgina a aquell escriptor que tampoc no va voler passar per Llubí sense anotar al seu dietari una petita ressenya: "Llubí és al centre de Mallorca. És una població agrícola que, sense tenir res que ofereixi alguna particularitat, té un caràcter magnífic. Al seu terme municipal s'hi produeix la tàpera en grans quantitats. La finca anomenada Vinagrella és de les més importants".

A una entrevista a la televisió poc abans de morir, Josep Pla va resumir així la seva feina i la seva vida: "Jo no he fet més que periodisme". En afirmar-ho, ni es rebaixava ni es desqualificava, sinó que es limitava a reconèixer la realitat. I ja no li calia afegir, com quan era jove, "a estones faig d'escriptor", perquè havia trobat en el periodisme la seva forma definitiva d'expressió literària.

La seva trajectòria biogràfica determinà el gènere literari que, malgrat la seva varietat de conreu, es pot encloure fàcilment en un de sol, que és eminentment periodístic: la crònica; la descripció d'allò que passa i d'allò que hom veu, amb la voluntat més o menys confessada de construir la memòria col·lectiva, d'evitar, com ell diu, "la injustícia de l'oblit". Literatura de fets enfront de la literatura d'imaginació, perquè "jo

ASSEGURANCES GENERALS
GABINET DE GESTIÓ EMPRESARIAL
Gesem Perelló & Cia, S.L.

Bisbe Llompart, 40 - INCA (Galeries Moli Vell)
Tel. 88 11 42 / 88 11 59
Sant Feliu, 66 - LLUBÍ - Tel. 52 22 48

Llegiu

UDL

Aquella que tot el món vol!

Anem a la mar a jugar!

Això era i no era,
una nineta que es nomia Francesqueta.
A na Francesqueta li agradava molt passejar,
i totes les plantes mirar.

Un dia que anava cap a la mar,
perquè amb ella volia jugar,
es va trobar una cusseta que li va demanar:
- *A on vas Francesqueta tan conteteta?*
- *A passejar, i a la mar vull arribar,*
perquè amb les ones i peixos vull jugar.
tota joiosa li va contestar.
La cusseta quan la sentí, tot d'una esglaià:
- *Que m'agrada aquesta idea! i que te puc acompanyar?*
- *I és clar -contestà ella- com més serem, més bé ens ho podem*
passar!

Totes dues partiren, camina caminaràs
botant i cantant en direcció cap a la mar.
Quan allà arribaren, na Francesqueta, les sabates tot d'una es va lle-
var.
- *A provar la mar!* - va dir sense pensar.
Va ficar un peu, i ...
- *Ai! que freda està! i no m'hi podré banyar, ni amb les ones ju-*
gar!
La cusseta quan la va veure, va exclamar:
- *Francesqueta, si que ets exageradeta!, no crec que n'hi hagi per*
tant!.
- *Tu que tant valenta ets, venga, ficat-hi ja!*
un poc enfadada li va contestà.

La cusseta, tota decidida, cap a la mar va anar
i sense pensar-ho masa, una cameta hi va ficar.
- *Ai! i que freda està! no, i no m'hi podré banyar, ni amb les ones*
jugar.
Na Francesqueta, a riure es posà,
- *no deies que era una exagerada, doncs tu no t'has lluida mas-*
sa.

Després d'aquesta feta, na Francesqueta i la cusseta,
es varen molestar, perquè elles dues a la mar volien nedar
i amb els peixos jugar.
- *Això no pot esser!* - va cridar na Francesqueta-
fins aquí hem arribat i a la mar hem de nedar.
La cusseta quan la va veure tan decidida, li va contestar,
- *tens raó ho hem de tornar a provar!*
però aquest pic, totes dues a la vegada ho hem d'intentar!

Na Francesqueta, d'acord va estar,
i de la coeta a la cussa va agafar.

Totes dues cap a la mar varen anar,
i al mateix temps, el peu i la cameta hi varen ficar.
I...

- *Ai! què freda que està! no, i no ens hi podem banyar!*
- *No, no i no!* -na Francesqueta va cridar,
perquè ja s'havia enfadat.
- *De cap ens hi hem de tirar, i totes ens hem de banyar!*
fins a la mar hem arribat per poder-nos refrescar!
Quan compti tres, de cop ens hem de tirar,
sense pensar el que pugui passar!.
- *A la una... no sé si el coratge me bastarà?*
- *A les dues... perquè he anat a passejar?*
- *a les tres... de cap dins la mar, i ja veurem que passarà!*

Cusseta i Francesqueta, de cap s'hi varen tirar
i quan sortiren, totes dues varen cridar:
- *Ai! que freda que està! no sé si podré aguantar?*
- *Ai! que freda que està! no sé si podré aguantar?*
- *Quatre botets podem pegar i el fred ens passarà!.*
la cusseta va exclamar, mentre les dents li feien trica-trac.
Tant na Francesqueta, com la cusseta, es posaren a botar,
i al bot que feia quatre el fred ja se n'havia anat.
- *Què bé que s'està ara!*
la mar, freda ja no està i en ella podem nedar
i amb les ones i peixos jugar fins esclatar!

Na Francesqueta i la cusseta, molt de temps s'hi varen passar
per poder jugar amb les copinyes i les estrelles de mar,
i els eriçons que les volien picar.
Els peixos les enrevoltaven perquè també volien participar,
en aquella vega que s'havia organitzat.

Quan estaren ja ruades de tant dins la mar estar
s'acomiadaren dels seus amics i amigues
amb els que havien gaudit tant
rient, pegant bots i jugant a conió amagat,
per tornar cap a casa i un bon pa amb oli menjar per berenar.

De tornada, na Francesqueta a la cusseta li comentà:
- *no, no em pensava mai, poder-m'hi banyar,*
el primer cop que ho he intentat!
Saps que hi estava de freda la mar!
- *Sí que en tens de raó! però ja ho diu la dita:*
"qui vol, pot" -la cusseta li contestà.

I així acaba aquest conte, de la nineta i la cusseta
que varen anar a passejar i a la mar volien arribar,
per amb les ones i peixos jugar.

Mateu Cabanellas
Construcció de marges

C/. La Costa, 13
07430 Llubí

Tels: 52 20 15 - 52 22 68

La Comissió de Reis anuncia:

*Primer: que per el proper dilluns, dia 5 de gener,
es té prevista l'arribada dels Reis d'Orient*

Segon: hi haurà carrosses

Tercer: animarà la volta la Banda de cornetes i tambors de Llubí

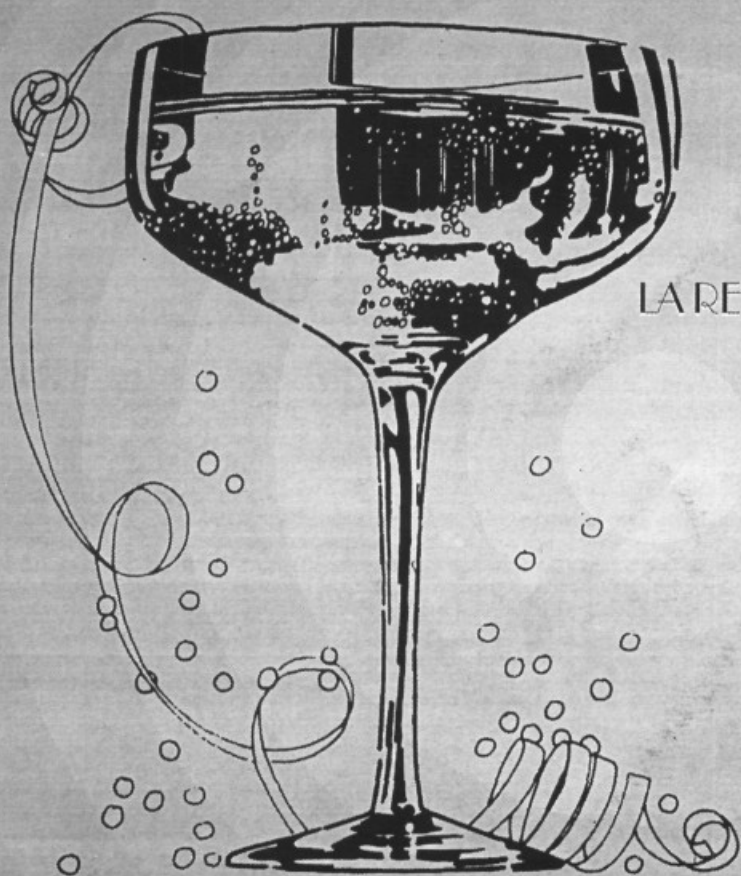
Quart: hi haurà cremada de bengales

Cinquè: les campanes repicaran ben fort

Sisè: serà a les sis de l'horabaixa

*Es demana, per ordre del nou prefecte, que a partir de les 5 de l'horabaixa
no s'aparquin o estacionin cotxes pels carrers per on passarà la colcada:
Carrer de la Carretera, plaça de la Carretera,
carrer de la Farinera i plaça de l'Església*

La Comissió de Reis agraeix la vostra col.laboració.

*Déu faça que l'any qui ve
veguem aquesta diada,
ben salvat cada planter
i senyals de bona anyada*

LA REVISTA

UDL

US DESITJA
UN FELIÇ I PRÒSPER

1998

MOLTS D'ANYS!!!